

DOMOVINA

...di go...
...in pro...
...ere v pri...
...st.) Bivši pr...
...dr. Adalbert

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četr leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Daleč so jo pritirali.

Širna Avstrija, ti velesila, ki bi smela v prvo vrsto svetovnih moči postaviti se, ki hočeš tekmovati, kar se napredka tiče, z vsako drugo velesilo, kam si prišla poslednji čas, v svojem notranjem? In zakaj si ti tako zašla?

Tako vskiikniti je moral vsakdo, kdor se količkaj bavi s politiko, ko je v letošnjem novem letu bral izvanredna dunajska poročila, kako se je namreč določilo, da ostane kvota za skupne stroške obeh državnih polovic v smislu zakona iz leta 1867. za dobo 1898 30% in 70% neizpremenjena; dalje odlok, ki potrjuje sklepe delegacij, cesarsko naredbo skupnega ministerstva, ki določa po § 14, da ostanejo v smislu zakona iz leta 1867. začasno za leto 1898. v veljavi vse določbe dosedanje carinske in trgovinske zveze dežel ogrske krone itd. in kdor je slednjič čital cesarsko pismo na ministrskega predsednika s katerim se je odločilo, in ni, ne pa o kakih pravnih vprašanjih, ki jih je postavil državni zbor. — Kam smo prišli?

Tisti mogočni avstrijski vladar, ki je v svoji modrosti in vnetosti za blagor svojih podanikov vse pripomogel k temu, da se je počasi vpeljala in razvila nova državna ustava s pomočjo katere naj bi moč in vglad avstrijski vedno rastel, tisti vladar, ki je vpeljal novo konstitucionalno dobo, dočakati je moral, da je nastopil petdeseto leto svojega vladarstva, da ne rečemo, s samovlado!

Dne 1. junija 1860 otvoril je cesar z veličastnim prestolnim nagovorom pomnoženi ta kratni državni zbor ter določil njegov delokrog z besedami: „Vsa važna vprašanja splošne postavodaje in uredbo državnega gospodarstva vam bom predložil v pretres.“ Dne 15. julija tistega leta pomnožil je modri in dobri vladar delokrog istega s besedami: „Sklenil sem znanprej vsa vprašanja, tikajoča se davkov in državnih po-

sojil, rešiti le potem in tako, kakor mi bode pomnoženi državni zbor pritril.“

In ko je večina tega državnega zbora naglašala potrebo vpeljave konstitucionalne uprave in z dobrimi razlogi vtemeljevala, da le s pomočjo te poslednje se mora Avstrija povzdigniti do blagostanja, in ko je nastop poslancev našel imenitni odmev v posameznih kronovinah, je razpustil modri, za blagor podanikov res vneti vladar državni zbor s besedami: „Vaše nasvete bom nemudoma sprejel in vam naznanil, kako, da sem se odločil!“

Tri tedne pozneje, dne 20. oktobra 1860. l. razglašen je bil „oktobra-diplom“, s katerim je bil vpeljan „konstitucionalni us“, čigar organizacija je bila s patentom dne 26. februarja 1861. l. in pozneje s ustanovno postavo z l. 1867. in z dodatkom z dne 2. aprila l. 1873. popolno urejena.

...dolzih letih in najboljšo voljo dobrega vladarja ustanovilo in kar naj bi bilo v blagor avstrijskih podanikov, to so taisti, ki hočejo oznanjevati kulturo, napredek, zboljšek in srečo avstrijsko, tako zelo zlorabili, da je morala ustava prenehati za trenotek, ki pa zia več časa trajati! Petdeseto leto svoje vlade nastopil je mogočni vladar, pa je moral gotovo s žalostjo zreti nazaj na svoj trud, na svojo dobro voljo, ki je slednjič prišla do tacega vspeha, da je vladar bil prisiljen opreti se na § 14. in priti s pomočjo samovlade, da reši vsaj vsa tista najnujnejša vprašanja, katera naj bi bili rešili oni, katerim je bila ta naloga dana, pak jo niso bili kos rešiti. In zakaj ne? Kje je krivda, in jeli ta krivda oproščanja vredna?

Surovi, ošabni in zaslepljeni avstrijski prusko-navdahneni Nemci povzročili so vse to, povzročili obilo gorja, v tla teptali to, kar je

vladar s pomočjo za blagor ljudstva vnetimi možmi po težkem naporu ustanovil.

To je bilo toraj delo taistih Nemcev, ki hočejo biti učeniki in gospodje Slovanov in zaščitniki Avstrije! Po delu moža spoznaš značaj njegov. In to delo se strinja s značajem, kojega jim diči zaslepljenost, surovost in oholost.

Taisti Nemci, ki pri vsaki priliki z lepodonečimi frazami povdarjajo in naglašajo potrebo napredka, ki se na videz potegujejo za kmeta-trpina, ki toliko besedičijo o potrebi, pravični uravnavi razmer naših z Ogrsko, taisti Nemci so v svoji zagrizenosti, zaslepljenosti po vsej krivici vstavili delovanje pravih zastopnikov narodov in povzročili, da je ostalo zopet toliko perečih vprašanj še nerešenih.

Toda ni še prominula pravica! Vsako krivično početje je bilo še kaznovano, o tem nas zgodovina dovolj jasno podučila in tudi krivično početje Nemcev bo doseglo enkrat svoje plačilo! Toda ni še prominula pravica! Vsako krivično početje je bilo še kaznovano, o tem nas zgodovina dovolj jasno podučila in tudi krivično početje Nemcev bo doseglo enkrat svoje plačilo! Bolje rečeno varajo se s tem, da vse krivdo na pohlevne Slované zvrtačajo, kar sveda popolnoma prija njihovemu oholemu značaju.

Ta njihov oholi značaj, njihovo zaslepljenost pa mi dobro poznamo, ne jezi nas njihovo surovo in krivično podtikovanje, posmehujemo se pomilovalno ter smo prepričani, da že zbok tega samega mora biti prihodnost naša — slovanska, ko je nemogoče, da bi taki oholi značaji mogli v dvajsetem stoletju še ostati na krmilu.

K 60letnici papeža Leva XIII.

Izvanredno večerno zvonjenje po vseh katoliških cerkvah na starega leta dan, opozoriti je moralo vsakogar, ki tudi ni slišal razglasitev škofjskih listov, da se pripravlja katoliška cerkev na posebno slavlje. In v istini obhajala je naša cerkev nastopni dan velepomembno oblet-

LISTEK.

Križ in polumesec.

Češki spisal F. J. Andrlík, prevel Podravski.

Oj, Stara Planina, spomenik davne samostalnosti bolgarske zemlje, vedno še zreš brezčutno v razkošne doline, pretkane s srebrnimi prōdi bistrih potokov, iz tvojega krila curljajočih! Vedno še pazno slediš za urnim tokom šumeče Oguste, zlivajoče se v nepreglednej daljavi v mogočni donavski veletok. Oh, ti jedina veš, kakó je bilo takrat in kaj se je godilo okrog tvojega vznožja, dokler je tam pod vasjó Draganičo stal trhi mlin ter v njem gospodaril handžija (kmet) Voroščev! Mogla bi mnogo pripovedovati, a človeško srcé bi dregetalo nad tvojo govorico! Toda ti stojiš nema, — kakor neobčutljiva k rodnim svojim sinovom. Samo z odmevom si odgovarjala tarnanju in stokanju hlapčevajoče raje (kristjanov), takisto kakor dandanašnji ponavljaš vesele glasove pesnij, razlegajočih se na rebrih iz oproščenih grl bolgarskih pastirjev.

Zginil je Voroščev mlin, zginila mlinarjeva rodbina, — kakor dokaj drugih. Dandanašnji ne najdeš spomenika po tej stavbi. Da, tudi Draga-

nica ni več takšna, kakršna bila je nekdaj. Pred tridesetimi leti stalo je tukaj preko 60 bajt, razstavljenih po obeh straneh berkoviške ceste; polje bilo je izorano in obsejano. Že po unajnosti bila je vidna premožnost prebivalcev. Zlasti Bolgari ponašali so se s številnimi čredami, tako, da je marsikateri zavidni — Turek — ceditil sline po drobnici, katere ni izrejal ter po bogatej žetvi, čije semena ni sejal. A pri mlinarju Voroščevu bilo je pač vsega v izobilju. Dasi tudi je bil mlin majhen, samo iz lesa narejen, ter se je v poletnej vročini le redko mlelo, ipak se je Voroščevu godilo dobro. Na več ur naokrog ni bilo nobenega mlina v okolici. Prebivalci iz sosednih vasi bili so primorani prihajati z žitom v draganiški mlin, če splah niso hoteli drobiti svoje zrnje s kamenjem. Vrhu tega bil je Kuzma Voroščev mož mirne naravi, močno vpluden in revnim ljudém mlel je zastonj. Soproga Alina je vedno prosila Kuzma, videč marsikateroga ubožčeka nesti vrečo zrna k mlinu: „Melji iz ljubavi, saj je tvoj brat in revež!“ In mož je ubogal ter ni vzel niti praška za melivo. Samo kadar so prišli Turki, prigovarjala mu je žena: „Daj si plačati, pošteno plačati trud; vsaj berkoviški beg (predstojnik) si tudi zaukaže plačevati harač

(davek od glave), desetino in vojaško takso, a vse za prazen nič!“ Toda takrat Kuzma ni maral na njene besede. Naj so dali, ali niso dali, Kuzma se je Turkom samó vklanjal ter molčal. Alini ta Kuzmova pokorščina nikakor ni bila povšeči. Komaj so Turki odšli, oštevala ga je: „Si-li možak? Nепrestano nosiš med na ustnicah in večno se priklanjaš — a čemu? Nemara za to, da se je zijubilo Turkom pogledati k nam? Reci jim vendar enkrat, da naj te več ne obiskujejo, da nimaš volje rabotati zastonj!“

„Ne morem in ne smém!“ odvrnil je Kuzma ter nejevoljno popravil kapico. „Ne poznaš jih! Takoj bi mi spustili rudečega petelina na streho, a kaj bi počel potem? Mar ne veš, kaj se je pripetilo mojemu očetu, — mar ne veš, da je bil za upornost raznešen na konjskih kopitih? Oh, jaz véim, kaj delam! Ne bojazen, marveč železna sila mi veli, pokoriti se sovražniku. Drugače ne bi ostal.“

„Toda nekoliko bojazni je vendar v tebi. Sosedov se odkrižaš; njih zamere se ti ni bati. Berkoviški beg pa je daleč!“

„Ne takó daleč, kakor si ti misliš! Treba je samó upreti se nekateremu Turku in zaptiji (vojaki) bodo tukaj v nekolikih urah! Ne poznaš

nico, spomin 60letnega pastirovanja svojega najvišjega poglavarja sv. očeta papeža Leva XIII. Naša katoliška cerkev ima pa tudi dovolj pavoda posvetiti ta dan hvaležnemu spominjanja dolgoletnega vodstva po sedajnem papežu. Ako je še starogrški rek resničen i sedaj: „Kogar bogovi ljubijo, temu privoščijo obilico let življenja“, tedaj mora biti sedajni vladajoči papež posebni božji ljubljenec. Malo njegovih prednikov doživelo je tako dolgo dobo mašništva. Izmed 262 papežev slavil je svojo 60letnico pred skoraj 150 leti Benedikt XIV. A sedajnemu papežu naklonjeno je še drugo slavljenje: v prvi spomladni dobi t. l. obhajal bo tudi 20letnico papeštva. Tudi ta doba najvišjega pastirovanja bila je odločena redkim njegovim prednikom. Med vsem vladalo je katoliško cerkev samo 11 do in čez dvajset let, med njimi prvi papež sv. Peter 33, a sedajnega neposredni prednik Pij IX. 32 let. Nobenemu papežu do sedaj pa še ni bilo naklonjeno doživeti obe obletnici.

Nikdo ne more oporekati, da je naš sedajni papež res mož izvanrednega duha in uma. Celu drugoverci, katerim je v katoliški cerkvi oseba papeža najsovražnejši predmet, ob kojega radi svojo jezo in obrekovanje kopicijo, priznajo te redke lastnosti. Že v svoji mladosti, ko je nastopil kot nižji duhoven pod imenom Joahim Pecci, občudovali so njegovi sovrstniki nekako vladajočo diplomacijo pri njem, koja je s svojim brzim povišanjem tako vsestransko razširjal, da, ko je zasedel papežev prestol, učili so se mnogi posvetni vladarji od njega razvozanja in postopanja v diplomatičnih zadevah. Njegovo vsestransko vedo in bistroumje občudoval je svet v njegovih verskih okrožnicah, kojih smer je bila ali združenje cerkvā, rešitev socialnih vprašanj ali pa dovesti v soglasje vero in vedo. Sosebno trudil se je zjediniti pravoslavno cerkev z katoliško, ter bil in je še Slovanom vsikdar naklonjen. Nastalo socialno vprašanje trudil se je srečno rešiti potom združitve načel svobode in enakopravnosti z verskimi načeli. — V tem smislu glasi se tudi njegova druga enciklika.

Visoki jubilent pokazal se je verskemu svetu jako nadahnjenega cerkvenega pesnika. Njegovi latinski spevi zloženi so v čisti klasični latinščini. Še pred Božičem izdelal je kot tresoč starček prekrasni spev, kojega je imenoval svojo „labodjo pesem“ (glasovi pred smrtjo). Pridevek „lumen de coelo“ (luč nebes) ni le samó izbran naslov sedajnemu papežu, temuč tudi opravičen in zaslužen. Dokler sveti nad katoliško cerkvijo ta redka luč vidnega poglavarja, ostane ista v tesnem spojenji z njenim ustanoviteljem in prvim oznanovalcem — Jezusom Kristusom.

Kam jadramo?

Kam jadramo v Avstriji, mora se pač vsak zaveden politikar vprašati, če zvesto zasleduje

smér državne ladije, katero notranji viharji po divje razljutenih valovih mednarodne razburjenosti sem in tje premetavajo, njenemu krmarju, prvemu ministru baron Gautschu pa mož manjka, s katerimi bi se dala ladija spraviti v varen zaliv. Z dnem 31. decembra potekla je doba sedanji pogodbi med to in onostransko polovico države, potekla pogodba, ki nas sedaj delala močne in mogočne na zunaj, čemur smo bili doma več ali manj Mažarom, ki so bolj pohlevne šleve, kakor bi se na podlagi 70%, ktere dnošamo k Mažarom, prebiam, spodobilo. Vprašanje je, bomo doče avstro-ogrsko monarhija še skupna država, ali pa bomo hodili vsak svojo pot, mi to stran, Mažari pa ono stran. Lajte. Banffy, ogrski prvi minister, izjavil se je nedavno sam, da ni upanja, da bi se, kakor je položaj stvari med obema državama sedaj, bilo nadjeti tudi le začasne obnovitve pogudbe, ktera dne 31. decembra dejanski poteče. To je resnica, ki se nikakor ne da vtajiti. S tem pa nikakor nočemo vže danes trditi, da bi skupnost monarhije vže razpadla. Ne, tega se vsaj letos in bodoče leto ni še bati, toda skupnost ni več taka kakor je bila do sedaj; počila je nekoliko, in to jo označuje v bodočnosti, če tudi se ne dá tajiti, da vže iz državnih oziriv obojestranski državniki, kakor tudi cesar sam, ne bodo rok križem držali in gledali, da bi vsaka polovica za se životarila in da bi se na zunaj smešili pred velikim svetom.

Vkljub celotni zavoženosti naše notranje politike si pa vendar upamo trditi, da ga ni kmalu resnega politikarja — političnih prismođ ne jemljemo v račun, — ki bi si razpad današnje velike države Avstrije želel na dve mali brez pomena, na Avstrijo in Ogrsko. Res je, da bi v tem slučaju nastala med obema državama takozvana osobna zveza, t. j. da bi imeli obe državi jednega in tistega vladarja, sedanjega Frančiška Josipa I. Ta personalna unija kazala bi nas pa svetu le take, kakor bi v resnici bili, na videz sicer še močne in mogočne, v resnici slabe ničle, ker bi bila vsaka državna polovica zase pre-slaba, da bi doprinašala to, kar sedaj obe skupaj zmorete. Obe skupaj jedna mogočna velesila, vsaka zase = 0 v oziru na zunaj! Nikakor pa si ne bomo upali trditi, da bi morda razpad ne bil ugodnejši za naše notranje zaveze. Resnica, neovrgljiva resnica je, da bi si tostranska polovica leto na leto najmanj dobrih 20 odstotkov sedanjih skupnih donoskov ra boljsem bila, če bi sama sebi gospodarila, ali kaj se hoče? Edino le notranji, recimo domači oziri niso tu sami merodajni, treba se je ozirati tudi na soseda, kaj ta poreče. Vsi, kolikor nas je, čutimo potrebo, in nas je volja vse doprinesti, kar bi pomagalo tolikanj skušano skupno državo premil. vladarja Frana Josipa I. obdržati na vrhuncu današnjega ugleda. Nam Slovanom tu ne bode manjkalo niti dobre volje, ne dejstev. Dokazali smo že tisoč in tisočkrat, da smo vedno Bogu in cesarju zvesti stali na branku, kedar sta bili dežela in

država v nevarnosti, sosedge se pa niso nič kaj prav posebno brigali.

Smola, očitna smola za skupnost države je tudi to, da državni zbor ne deluje in tudi ne bo poprej, dokler se nemški rogovileži ne bodo zavezali, da opuste surovo razgrajanje v državnem zboru. Če bi ti ljudje to obljubili, no potem bi bila vlada pri volji, državni zbor zopet začetka marca poklicati na delovanje, dokler pa rogovile, ki so v poslednjem zasedanji našega državnega zbora nas pred celim svetom oblatile, ne bodo obljubile, obstrukcijo popolnoma opustili, tako dolgo ne bo nič! Ministerski predsednik Gautsch nikakor ni pri volji se tudi napadom in surovostim izpostavljati, kakor jih je Badeni požiral. Da se mu jih je bati, spričuje to, ker ga nobena narodna stranka ne mara. Lastni rojaki njegovi, Nemci mu ne zaupajo, Slovani ga pa od tedaj ne morejo, odkar jim je kot minister nauka in bogočastja toliko gimnazij vničil, ktere je moral kasneje, ko je postal v drugi minister te stroke, večinoma zopet ustanoviti oziroma preosnovati. Res je, da naloga, ki jo je prevzel Gautsch ni lahka, on pa tudi nikakor ne mož, ki bi jo znal in mogel rešiti. Čehi niti za las ne odjenjajo od svojih pravic, kar se pa nikdar zadovoljnim, in povsod vžaljenim Nemcem grozna krivica zdi, Slovenci, kolikor jih še nimamo, jih bomo enako Čehom zahtevali in biti nam morajo, če je še kaj pravice na svetu! Kako pa se bode Gautsch s svojo državno ladijo iz teh klečet rešil, ni naše temveč njegovo vprašanje. Baron Gautsch zdi se nam sploh prešibek, da bi sprivil viharjem prepuščeno državno ladijo v varen zaliv. Tu bi bilo pred vsem treba popolnoma nove organizacije, ktera bi se morala pričeti s pregledom in priravnavo ustavnih zakonov državnih, primerno sedanji dobi. Ustavni zakoni so se namreč preživeli, ne prikladajo se prav nič več sedanjemu duhu časa. Nemci se vedno in povsod nanje sklicujejo in opirajo, Slovani izvajajo iz njih svoj, ondi jim zabilježen obstanek in razvoj, in če se jim posreči kako mrvič priložiti si, je že ogenj v nemški stehi in krika in razgrajanja, da se jim godi krivica, ni konca ne kraja. Ali je baron Gautsch vsemu temu kos? Nikdar in nikakor ne! Kam in kako toraj hoče mož jadрати, ko manjka splošnega zaupanja tako pri nas, kakor pri naših političnih nasprotnikih. Največje podpornike svoje pa je izgubila njegova današnja vlada v o. kr. uradnikih, ki so se zatrdno nadjali, da se jim nove plače z novim letom nakažejo, novi finančni minister Böhm Baweck pa je rekel, da ne more dotične vže sklenjene postavne cesarju v potrjenje predložiti. Uradniki so vsled tega nepopisljivo poparjeni. Po vsi pravici se toraj vprašamo: Baron Gautsch: Kam!

Celjske novice.

(Slovesnost uvedanja novega civilnega pravnega postopanja) vršila se je dne 1. t. m.

Hanlibega, skusila nisi še ničesar, za to pak ne verjameš! — — — Ej, a tamkaj se zopet bliža barnabak (voz), s temi besedami obrne se mlinar k oknu. Kdo pač pride zopet?

Po razdrapani in gomuljasti cesti prihajal je od Draganice navaden kmečki voz „araba“ imenovan. — Voz, prav za prav ropotajoče gare, počiva na četirih bosih kolesih. Dva vprežena vola poganja ogoreli fantin z dolgo palico. Poganjač ima na sebi široke spodnjice (gate) spodaj zvezane, kratek telovnik in glavo ovito s prižastim zavojem. Alina je pri prvem pogledu spoznala Turka Azima.

„Kje je Kuzma?“ kliče glasneje prišlec, videč pred mlinom ženo. Pokliči Kuzmo!

„Odšel je!“ odvrne Alina.

„Kako? Meli res imaš za slepega krta? Daleč naokrog nisem videl nikogar. Kuzma je doma. Pokliči ga, — da odloži rži!“

„Resnica je, kar pravim, da ni domā. V ostalem pomagam ti jaz, če hočeš plačati.“

Turek se je namuznil ter dvignil dolgo gorjačo. „Hajde po Kuzma, če ne! — —!“

„Če ne?“ nasmehnila se je mlinarica ter vsedla se ugodno na bližnji panjač.

„Če ne, naklestim te, džaurica!*)“

„Ho, ho! Ti se mi groziš. — Sedaj se pač ne ganem!“

Ves hropeč od jeze vnišel je Turek v stavišče, toda Kuzma ni našel. Navlaščno je namreč odšel k sinu, ki je pasel drobnico po rebrih Stare Planine.

„Torej dobro; počakam, dokler ne pride,“ dejal je Azim ter izpregel vola, da sta se mogla svobodno pasti. Poleg nju vsedel se je naposled sam, ter začel slastro obirati na ognju oprazen koruzin štorček.

Dolgo je čakal Turek na mlinarja, kajti Kuzma se je nalašč dolgo mudil na paši. Že se je sklanjalo solnce za poslednjo sivo glavo Planine, ko se je vračal s sinom Ivo, goneč pred seboj čredo.

„Vendar mu nisem ušel“, šepeta videč pred mlinom izprežen voz. „Podoben je pijavici; kam se enkrat zapiči, ne dá se z lepā odtrgati. Nobene druge pomoči ni.“

„Takó, takó — že greš!“ kliče Turek jezno. „Že več ur čakam na te! Kedaj pridem domu?“

„Nisem vedel, da nekdo tukaj čaka —“.

*) porugljiva beseda za kristjane v Turčiji (pri meri: džaur, džaur-kristjan).

„Ne čenčaj prazne reči ter poprimi se dela. To zrno mi semelješ!“

Ne rekši besedice, pograbil je Kuzma velik meh ter odnesel ga v mlin, da bi takoj nasipal.

Turčin je med tem, ugodno sedeč na tleh, pušil iz svojega čibuka. A ko je bila o polunoci moka pripravljena, pristopil je h Kuzmi, pozorno mu gledajoč na prste. Potem, kakor je bil prišel, takó zopet odhaja. O plačilu ni zinil ne besedice, isto takó zopet nepoznana mu je tudi hvaležnost. Kaj, bi-li mar imel gospod in pravoverni potomec Mohamedov ponižati se toliko, da bi izrekel pokorno besedo k nevernemu džauru? Tega ni bilo in tudi ne bode! Vsaj je v ostalem vse, vse — kar se sploh v deželi nahaja, njegovo; Turku pripada vse, na kar pogleda. Kristjan je samó za to tukaj, da bi Turku služil ter delal zanj.

„To-le mi je Azim že večkrat učinil“, pri-toževal se je Kuzma zjutraj k svojej soprogi.

„A čemu ga nisi odbil, ali se vrnil? Naposled bilo bi mu že predolgo čakati, pa bi bil odšel!“

„A zjutraj bil bi zopet tukaj. Pa če še enkrat ne plača, pojdem k mudirju (občinskemu uradniku) v Draganico in ta mu popravi glavo.“

Poleg vsih sodnih uradnikov udeležili so se slavnosti tudi odvetniki in notarji. Govorili so k temu važnemu činu predsednik okrožnega sod. gg. R. Ulepitsch pl. Krainfels, dež. sod. svetovalec L. Ulčar in pa župan G. Stiger. V ponedeljek pričelo se je uradovanje novim načinom.

(Za „Spodnještajerski jubilejski zaklad“) so nadalje vplačali: Sl. posojilnica v Gornjem gradu 100 kron; sl. posojilnica v Slov. Bistrici 100 kron; sl. občina Novacerkev 20 kron; sl. okrajni zastop celjski 1000 kron; Mnogo občin, več okrajnih zastopov in mnogo posojilnic se še ni spomnilo tega prevažnega zaklada, ki bo podpiral slovenske dijake. Vse te, kakor tudi zasebnike, kateri niso dali še nobenih prispevkov opominjamo s tem, naj se ravno letos, v jubilejskem letu še spomnijo tega zaklada, in vplačajo istemu primerne zneske.

(Silvestrov večer.) „Narodna čitalnica“ v Celji priredila je v svojih prostorih veselico na Silvestrov večer s tako obsežnim in okusno izbranim vspevom, kakar še nikdar doslej. Prva točka je bila v vspevu krasna Volaričeva pesem „V zvečer“, katero je pel možki zbor „Celjskega pevskega društva“. Petje je bilo povsem precizno, zlasti pa je občinstvu ugajal v tej pesmi bariton samospjev gosp. Miroslav Zora. Izreden užitek za občinstvo so bile telovadske skupine in akrobatske vaje, koje so proizvajali sokolovi telovadci, zlasti pa je ugajal nastop g. Benčana z 10 letnim dečkom Zabukošekom. Najdejam se, da se bodo take „vaje“ še večkrat proizvajale in sicer prvič zato, ker izredno ugajajo vsemu občinstvu, drugič pa tudi zato, ker baš take telovadne skupine in vaje so kot nalašč, da vzbude zlasti pri mladini ljubezen do telovadbe. Na ta način si lahko pridobi naš „Sokol“ mnogo takih, ki inače ne umejo velik pomen sokolstva za nas. Največe zanimanje mej celim vspevom pa je brezdvomno vzbujala veseloigra „Poglavje I., II. in III.“ Nas je navdajal strah, da bi se igra ponesrečila; saj je pač znano, da je spretnost in nadarjenost igralcev prvi pogoj, da prospe igra. Igro samo na sebi ne dosti vredno, ume dober in spreten igralec predstavlja, da ugaja, — in nasprotno. Omenjena igra ni Bog se ga vedi kako duhovita, a vendar še dokaj hvaležna, ako so vse vloge v pravih rokah. Najbolj je ugajala igra vdove Libinske (gdč. M. Baševa), svetovalca Kolinskega (g. dr. Ravnihar.) Jakob (g. Terček) in Vidimov (g. Rožman), a tudi ostali igralci kakor Julija Podmanska (gdč. Leitgebova), Vladimir (g. Valenčak) in Marta (gdč. Hočvarjeva) so svojo nalogo povsem častno rešili, kolikor se more zahtevati od diletantov, ki so stopili prvič na oder. Ob polnoči je nazdravil g. predsednik čitalnice dr. Serbec bližajočemu se novemu letu, ozrél se na položaj Slovencev v občini in v Celji posebe v preteklem letu ter izrazi prepričanje, da se bo leto 1898 pokazalo Slovencem ugodno. V istem hipu se je dvignil zastor, in na odru smo zrl krasno alegorijo, predstavljajočo leto 1898. Snežnokrili angelj (gdč.

Kamila Baševa) nad kojega glavi se blišči v zlatu letnica 1898, kaže z desnico odločno naprej, v znak da bodemo Slovenci i v letu 1898 krepko in čilo napredovali. V to pomózi Bog!

(Opera v Celji) Vsled obolesti jedne pevke moral se je napovedani program v toliko premeniti, da se dne 6. t. m. ni pela opera Trubadur, nego „Traviatta.“ Sedeži bili so vsi razprodani. Igra ugajala je občinstvu izvanredno. Petje in igralno proizvajanje poedinih igrajočih oseb bilo je popolno očarujoče. Ravno tako izborna rešila je tudi godba svojo nalogo. Zbok primanjkanja časa in prostora prinesemo strokovno oceno te opere v prihodnji številki.

(Osebna vest.) Bivši predsednik celjskega okrožnega sodišča dr. Adalbert Gertscher imenovan je generalnim odvetnikom pri najvišjem sodišču ter odlikovan z vitežkim križem Leopoldovega reda.

(Imenski lastnik 87. pešpolka) postal je poveljnik graškega voja podmaršal Eduard Succovaty vitez Vezza. To je za Schillingsfürstom že tretji lastnik spodnještajerskega polka, ki se bode sedaj imenoval Succovatyjev.

(Poduk v slovenskem tesnopisju) (steno-grafiji) se začne prihodnji ponedeljek dne 10. prosinca t. l. ob polu osmi uri zvečer v „Narodnem domu“ knjižnična soba. Poučeval bode iz prijaznosti velečastiti gospod Ivan Krušič, šolski svetnik itd. vsaki ponedeljek in četrtek od polu 8. do polu 9. ure zvečer. Za slušanje se je do sedaj oglasilo 18 udeležencev, želimo pa z ozirom na važnost prednášanega predmeta, da se to število izdatno pomnoži. Oglasila sprejema vodstvo društva odvetniških in notarskih uradnikov v Celji.

(Poštna odiseja.) Pismo je bilo oddano v Celju dne 4. novembra 1897. leta na naslov „J. J. posestnik v Šmarjetni pošta Vojnik.“ V Vojniku je prišlo pismo v znane roke, katere so je odposlale v Šmarje pri Jelšah. Od tam je vandrilo v Mozirje, tu je nekaj dni ležalo, dokler se ga niso usmilili in poslali naprej v Šmartin pri Gornjem Gradu, tam se ni moglo oddati in je šlo dalje v Šmartin v Rožni dolini (p. Celje). Najbolj so jo tu pogodili, poslali so jo na Ogrovo v Raba Sz. Martin. Ogri so imeli pameti dovolj in poslali pismo nazaj, kamor je došlo „post tot discrimina rerum“ na sv. Silvestra dan 1. 1897. — Pol sveta je videlo in prehodilo, v Šmarjetno pa ni prišlo! To so naše pošte!

(Wolf in njegovi privrženci) vprizorili so na Silvestrov večer lep škandal v celjski kazini in kmalo bi prišlo do pretepa, da niso nekteri posegli energično vmes. Dogodilo pa se je tako-le: V polnoči pozdravil je celjski župan G. Stieger navzoče voščoč jim srečno novo leto. Med drugim spominjal se je tudi petdesetletnice vladav. cesarja in želel, da bi jo isti srečno praznoval. K temu pa so začeli Wolf in privrženci hriliti in sikati „bomo še le videli, če bo li res“ in vmešavali vmes psovke žaljive za presv. osvitelega vladarja. Navzoči častniki seveda tega niso

mogli mirno gledati in obstopili so krevlastega Wolfa, zahtevajoč zadoščenja. Ta in nekaj pobalinov pa so se silom hteli zviti, kar je uprizorilo nečuden škandal. — To je sad nemškonnacijonalnega hujskanja po slovenskem Štajerskem! Sedaj žanjejo profesorji in uradniki, ki so vcepili strup prusko-nemške ideje. Niti siva glava modrega in dobrega vladarja pred takim človečetom, ki ga je že sam Bog zaznamoval, ne najde spoštovanja in ni varna pred izbruhi pobalinske svojati. Pa kaj ima tudi zgubiti tako revšče kakor je poslanec Wolf, ko nima družega, kakor svoje pohabljenno telo; saj ljubezni do doma in domovine ne more imeti, ker istega in iste nikdar ni imel. S trebuhom za kruhom se plazi in povsod je doma in vsak ga ima, kdor ga plača, naj bode Prus ali pa Turek. Sramotno pa je za celo Avstrijo, da taki ljudje najdejo prostora med državnimi poslanci, ki bi spadali vsekamdrugam, da bi bili pod dobrim varstvom.

Spodnje-štajerske novice.

(Duhovniške premembe.) Provizorjem sta postala čč. gg. kapelana Alojz Cizerl pri Sv. Jakobu v Slov. gor. ter Martin Lah pri Sv. Emi pri Podčetrtku.

(Učiteljske premembe.) Umrl je v Ptuj ravnatelj ondote šole g. Jakob Ferk.

(Volilni shod) vrši se v nedeljo dne 9. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni g. J. Žganc p. d. Mihelak v Št. Petru v Savinjski dolini. Volilci pridite v obilnem številu.

(Šenpeterski župan Lenko in pa njegov županski stol) se majeta, kakor stari gorili zobje. Vse mogoče načine si zmišljuje, da bi zakril dan volitve. Tako je pustil obesiti desko na katero se pribijajo uradni spisi, tako visoko, popolno pod streho, da mora dotični, ki bi rad bral, kar je napisanega na deski, prinesiti seboj lestvo. To je nepostavno, in po Lenkovi metodi bi uradne spise lahko pribil tudi na njegov dimnik ali pa zvonik. Sramotno pa je zanj in njegovo stranko, da tako trepeče pred volitvijo. Ima li morda težko vest? Volilci, pokažite se može in pokažite tudi Lenku, da tačega gospodarja, ki občini tako gospodari, ne potrebujete in da je Šenpeter slovenska občina.

(„Bralno društvo Gornješaleške doline“) ima svoj redni občni zbor v nedeljo dne 9. t. m. ob 4. uri popoldne v gostilni gosp. Koruna pri Velenju. Vspored: 1. Pozdrav gostov. 2. Poročilo tajnika oziroma blagajnika. 3. Volitev novega odbora. 4. Pobiranje letnine in vpisovanje novih udov. 5. Razni nasveti in prosta zabava. K obilni vdeležbi vabi najljudneje odbor.

(Konjiško učiteljsko društvo zboruje) dne 13. januarja t. l. v slovenski šoli v Konjicah z nastopnim vspevom: 1. Petje (Mohorska pesmarica šte. 50). 2. Zapisnik. 3. Društvene reči. 4. Pouk v realijah vzgojevalna sila. 5. Iz vprašalne skrinjice. 6. Nasveti.

„Takó, takó. To bi imel že davno učiniti. — Sedaj pak zbudi Ivu; čas je, odgnati drobnico na pašo.“

Iva, osmoleten, živahen fantin, sedel je že pred hlevom izrezovaje na dolgej palici nekakšno podobo. Ugleдавši očeta, skočil mu je naproti ter dejal:

„Oče, nočem več pasti drobnice s Tomičem; rekel mi je, da sem pobratim Turčinov.“

„Poženi torej živinco nekoliko dalje; vsaj imaš še drugih bratov. Tam najdeš Seforu, Miruša in druge. S temi se igra.“

Danes gnal je Iva čredo nekoliko dalje, da bi se ne srečal s tovarišem, kateri ga je včeraj tako hudo razžalil. Na pašniku bilo je že kaj veselo, ko je dospel tjakaj Iva. Glasno žvižganje odmevalo je že od daleč. Mali pastir razločeval je dobro po glasú, kdo je že na pašniku.

Prignavši čredo, vsedel se je v polukrog med tovariše, položil pred se kos črnega peciva, — nizki kruh — a nekoliko sira ter zajtrekoval. Za tem pa se je vlegel v senco ter dolgo molčé zrl v oblake.

„Kaj ti je, Iva? Nekako zamišljen si“, vzdramil ga je fantin Miruša. „Si-li še vedno jezen na Tomiča?“

„Jezen in bodem jezen. Nisem Turek in tudi nikdar ne bom. Čemu se mi posmehuje?“

„Resnica“, pravi Ija; „to bi mi ne smel reči. Junaški bi ga izplačal. — Toda veste li fantje, kaj sem slišal? Zaptiji (vojaki) bili so znovič pri kmetu Čejnušinu v Draganici; veste tam pod mostom, — kjer je toliko okenj.“

„Aha“, odvrnejo fantini. „A kaj so mu vzeli?“

„Vzeli? Čejnušina so vzeli ter peljali v Bekovec, ker jim ni hotel dati vse koruze.“

„Prav ima, da ni dal“, méni Iva, „saj je bila njegova. Jaz bi je tudi ne dal.“

„Ne govori budalosti: dal bi jo in še kaj kmalo, dejal je Miruša. „Čejnušina bi jo sedaj rad dal, samó ko bi ga pustili.“

„Ubogi Čejnušina, — slaba mu prede“ vzdihnil je Ija. — „Toda še nekaj vé, — kako je neki junak izplačal mudirja neke občine tamkaj za gričem!“

„Povej, povej!“ silili so ga fantje.

„Oh, to je kaj kratko! Mudir je zaukazal mladenča pretepsti pak zapreti; toda komaj je padlo nekoliko udarcev, skočil je ta po koncu in predno sta se mudir in zaptija spametovala, že je odnesel pete. A čez tri dni vjel je junak

z nekajimi prijatelji mudirja, ko se je ta vračal domú iz mesta ter odpeljal ga nekam v planino.“

„Ah, to je bil poniglavec, to je bil junak“, smijal se je Miruša.

„A kaj se je dalje godilo z mudirjem,“ vprašal je Iva.

„Ne vé, nemara so ga tudi pošteno premlatili.“

In takoj začel je popevati Miruša svojo priljubljeno pesem, a tovariši so krepko pomagali:

Oj, Turčine, gorjé ti,
Če junak te vloví!
Gorjé, gorjé trikrat gorjé
Če on tebe vloví!
Našo zemljo, dom ti naš
Kruto tiraš in teptaš!
Gorjé, gorjé trikrat gorjé
Kruto tiraš in teptaš!
Za surovost, zlobo vso
Kazen ti sledila bo!
Gorjé, gorjé, trikrat gorjé
Kazen ti sledila bo!“

In male pesti so se pri vsakej besedi „gorjé!“ dvigale kvišku ter pretile komu. — Ni bilo dneva, da bi fantini te, ali tej podobne pesni ne bili zapeli. Utihnili niso ni takrat, kadar so jo poslušali mimogredoči. (Dalje prih.)

(Cesar je potrdil) izvolitev g. Ivana Rogine načelnikom okrajnega zastopa slovenjegraškega ter njegovim namestnikom g. Ivana Bartha.

(Vlak povozil.) Dne 5. t. m. ob pol 6. uri povozil je poštni vlak v Loki pri Zidanem mostu neko kmetico Marijo Tihule iz Radeža, ki je bila pri tej priči mrtva. Ženica je bila umobolna in se je sama vrgla pod vlak.

(Umrli je) dne 31. m. m. g. Ivan Balon, deželni vinorejski komisar iz Bizeljskega pri Brežicah. Obžalujemo zgubo zaslužnega moža, ki je toliko deloval za odstranitev trsnih boleznij in za povzdigo vinoreje. V to svrhu je baš preteklo leto veliko potoval po inozemstvu, sosebno po Franciji, proučeval vse stroke vinoreje ter pridobljeno priporočal svojim rojakom. Prireditelju letošnje razstave grozdja na Bizeljskem je bila po večini njegova zasluga. Pomilujemo vzorno obitelj, kojoj je zadel tako bridek vdarec.

(Iz Kozjega) se nam poroča o sijajnem ljudskem shodu, katerega je sklical dne 27. m. m. č. g. Marko Tomažič, načelnik okrajnega zastopa. Shod se je vršil v gostilni g. Frana Gučeka. Posebno mnogo odmeva in navdušenje je obudil jedernat govor g. sklicatelja, ko je razlagal naš političen položaj ter navajal sredstva, kojih se nam je Slovencem oprijeti, ako nočemo zginiti razpovršja lastne slovenske zemlje. Ustanovitev kat. političnega društva za ves kozjanski okraj bilo bi prvo in bezpogojno sredstvo. Prebrala so se nato društvena pravila, koje se je že odposlalo namestništvu v potrjenje. — G. drž. poslanec dr. Šusteršiču odposlala se je brzovjavka v Ljubljano, s katero pozdravlja shod namerovano slogu med ondotnima strankama v prid in veselje vseh obmejnih bratov. Shod se je zaključil s klici na presvitlega cesarja in bisernega mašnika, sv. očeta papeža.

(Svojo sestro ustrelil) je v Kozjem dne 26. m. m. vojak, ki je bival ondi na dopustu. Sestra — žena g. davčnega iztirjalca Iv. Veresa — pokaže bratu revolver, katerega je ta, ne vede da je jeden patron v njem, sukal in neprevidno ogledoval, dokler ne pride šesta cev na vrsto, iz katere se sproži strelnivo in zadene sestro v glavo pod ošesom. Nesrečni brat in mož, videvša, da žena izdiha, bila sta skoraj iz uma.

(Umrli je na Slatini) preč. g. dekan in nadžupnik Anton Fröhlich v 80. letu starosti. Pogreb je bil dne 7. t. m., ki je kazal spoštovanje in ljubezen do blagega prominulega gospoda.

(O porazu rogaškega okrajnega zastopa) vstajajo dan na dan tako sumljive pripovedke, da gospode kakor Miglitsch in Simony pošteno mravljinci pretresajo. Vest (ako jo še sploh slušajo) morala bi jim očitati ostudnost nepoštenih spletkarij, s katerimi so si posilili nadvladje nad slovenskim prebivalstvom. Posebno „kunštnega“ se je baje kazal tesar Miglitsch, da je predlagal v volilni zapisnik veleposestnikov mogotca, ki plačuje direktnih davkov okoli 2 kr. av. v. V zanjke pa sta pomolela svoji radovedni glavi tudi dva župana slovenskih kmečkih občin. Ali sta bila res tako „nedolžna“, da nista uvidela sramote, kojoj sta napravila s svojim šviganjem za slovenske občine. Upamo, da jih že grize črv vesti, ter za sedaj zamolčimo imena.

(Vremenska postaja na Cvenu) beleži v mesecu decembru 1897: Poprečna toplina 0.0 C. Najvišja toplina dne 1. 2 h. p. m. 11.2° C. Najnižja toplina dne 27. 7 h. a. m. 8.7° C. Največ padavin dne 4. 16.0 mm. Vsota padavin 59.7 mm. Število dni s padavinami 6, s snegom 2, z meglo 7. Povprečna oblačnost 6.2. Celi mesec je bila zemlja kopna brez snežne odeje.

(Vremensko poročilo v decembru) se letos tako ugodno glasi za naše kraje kakor lani. Le polovico dni je namreč padlo živo srebro v toplomeru pod ničlo; polovico dni meseca pa je bilo precej nad ničlo; povprek se pa v tem mesecu nič mraza ne more zaznamovati. Padavine je bilo tudi le malo, celi mesec le 65 mm. in to največ le nekoliko dežja v prvi polovici meseca. Tako v naših krajih; pa tudi drugod ni veliko snega.

(V Vuhredu) zgorela je ponoči dne 26. m. m. bajta Marije Kovač, po domače Rojak. Prebivalci so se v skrajnem času rešili skozi okno.

(Iz Slovenskih goric.) Bil sem nedavno v

Ptuju. Nisem sicer nikoli kaj lepega slišal o snažnosti tega mesta, — vendar me je presenetilo, da še cerkvam v tem mestecu ne priznavašajo ter jih od zunaj grdo skrunijo. Bil sem v mestni proštiji ali v veliki, kakor tudi v minoritski cerkvi, pa ostrmel sem, ko sem videl nesnago okoli zunanega zidovja pri prvi, — še bolj pa pri drugi cerkvi. — Vprašal sem nekega, kdo li spoštuje tako lepo ta svetišča? Odgovoril mi je: to nesnago delajo človeške svinje, ki prihajajo ob ranih jutrih k službi božji, ter se pred vhomom v cerkev ali pa pred odhodom še skidajo v kakem kotu okoli cerkve v dolžno zahvalo! Obhodil sem že mnogo sveta, a v mestih — pri cerkvah — še nikjer nisem našel kaj takega! — Ljubi moji! Kdo bi se predrzil na tak način onesnažiti kraljevo palačo ali tudi hišo katerega bodi poštenjaka? Bil ne bil ta po takem činu silno razžaljen, kaj pa je cerkev? — Ali ni ona hram božji, palača Najsvetejšega in prostor, na katerem stoji, blagoslovljen? — Krivoverci častijo in spoštujejo čez vse svoja svetišča, kristijani pa tako kažejo svoje spoštovanje do svojih cerkev? — To je greh, veliki greh! Znanprej se naj to več ne zgodi! Želeti bi bilo, ko bi gospodje duhovniki podučili svoje ljudstvo v tem oziru iz prižnice. Upam, da moje skromne vrstice najdejo pravo mesto, — k časti božji in v čast kristijanom! Prišel bom še zopet kedaj v Ptuj ter se prepical, so li bile moje besede glas vpijočega v puščavi ali ne! Za ta čas — z Bogom!

(V spomin in proslavo jubileja 50letnega vladanja Njegovoga Veličanstva cesarja Franca Jožefa I.) bi bilo umestno in v prospah šolstva koristno ustanoviti v Mariboru „Stalno učilsko razstavo“. Slov. učiteljstvu in merodajnim krogom na Štajerskem se predlaga stvar v premislek in pogovor v društvenih skupščinah in o slučajnih sklepih objaviti v „Domovini“ in v „Popotniku“.

(Najstarejši meščan v Mariboru umrl.) Dne 27. m. m. umrl je v Mariboru vpokojeni nadučitelj Franc Regulec star 97 let. Rojen je bil leta 1801 pri Sv. Egidiju v Slov. goricah ter je učiteljeval 25 let pri Sv. Antonu v Slov. goricah ter drugih 25 let v Ljutomeru. Izmed njegovih bivših učencev imenujemo le rajnega učenjaka viteza Fran Miklošiča in sedajnega goriškega knez nadškofa dr. J. Missio. Regulec je bil v Mariboru in okolici dobro znana in vsestransko čislana oseba. Vredil si je svoje življenje že v mladosti strogo po načrtih, tako ga je bilo vsaki dan poleti in pozimi videti ob isti uri na isti strani sprehajati se. Zmerne in vrejene razmere podaljšale so mu dobo življenja do redke starosti. Naj v miru počiva!

(Potrebe mariborskega občinskega sveta) so še dokaj večje od celjskega, no zato pa omisli ondotna mestna občina tudi naprave v korist celega mesta in prebivalcev, ne pa le zase in za svoje privržence, kakor pozna to Celje. Mariboržani izposodijo si za bodoči proračun kar tri milijone. Toliko „kredita“ pač ne vemo, da bi kdo celjskim očetom zaupal. Od te svote je namenjenih za javno klavnico 100.000 gld. za zidanje ljudskih mestnih šol 90.000 gld., za vodovod 350.000 gld. Vsega tega je tudi v Celji potreba.

(Rezervni častniki — prostaki.) Peiskava je dognala, da se je v Gradci vdeležilo pogreba ustreljenega revolucionarja 150 rezervnih častnikov, koje je častno sodišče vse degradiralo v prostake. Prav jim je!

(„Štajerske učiteljske zveze“) odbor v Gradci v svoji seji dne 28. m. m., katere so se tudi slovenski odborniki udeležili, je sklenil, da ni za to, da bi v tej zavezi nastal razkol, marveč želi, da bi nemški in slovenski učitelji skupno delovali. Le tisti učitelj Baumgartner, ki je bil svoje dni celo nadzornik slovenskih šol (v slovenjegraškem okraji), bil je za to, da bi se slovensko učiteljsko društvo izključilo iz te zaveze.

(Nedotakljivi Nemci.) V dvorani graškega vseučilišča zbralo se je zadnje dni nekaj nemških „buršov“, ki so stoji z odkritimi glavami zakrutili znano izzivalco „Die Wacht am Rhein“. Po naključju prikazal se je v bližini nek slovenski visokošolec, ko kruleča druhal vidi, da

se ta noče pri njihovi pesmi odkriti, navalijo nanj ter mu groze s palicami, da ima počastiti protiaavstrijsko pesem z razkritjem glave. Tega Slovan seveda ni storil, temveč se rajši brzo odstranil od nemških gadov. Rectorju in profesorjem pa je seveda natihoma srce igralo radosti, da število bodočih državnih uradnikov po sistemu Wolfa toli pridno rase. Lepa bodočnost za našo državo!

Druge slovenske novice.

(Otvoritev električne razsvetljave v Ljubljani.) Na novega leta dan začela je mestna elektrarna v Ljubljani javno delovati. Otvoritev vršila se je pri mnogobrojni vdeležbi na jako slovesen način. Načelnik odseka za električno razsvetljavo, g. ravnatelj Senekovič izročil je s primernim nagovorom dogotovljeno napravo županu g. Hribarju, kateri je potem v daljšem govoru razkladal pričetek, razvijanje in važnost nove naprave za ljubljansko mesto. Blagoslovil je elektrarno č. g. župnik Malenšek.

(Ljubljanski občinski svet) poslal je o novem letu udanostne brzovjavne čestitke ob vstopu v jubilarno leto cesarju in papežu. Zadržana brzovjavka sestavljena je v latinščini.

(Ustanovitev „Slovenskega čebelarkega društva“) s sedežem v Ljubljani je c. kr. deželna vlada dovolila in že potrdila predložena ji pravila. Vabimo torej slovenske čebelarje, naj zglase svoj pristop za sedaj pri kmetijski družbi v Ljubljani in naj ob enem pošljejo letnino po 1 gld. O ustanovnem občnem zboru „slovenskega čebelarkega društva“ obvestimo ude svoječasno.

(Umrli je v Ljubljani) gospa Ivanka Gutnik roj. Mencej v 45. letu starosti. Rajna je bila požrtvovalna narodnjakinja in posebna pospeševalnica društva sv. Cirila in Metoda, katero ji ohrani gotovo hvaležni spomin.

(Na Bledu) sklenil je občinski svet sezidati prihodnje leto ob petdesetletnici cesarjevi ubožno hišo, koje troški so proračunjeni na 4800 gld.

(Zgorela) so dne 30. m. m. na Ostrcu pri Kostanjevici na Dolenjskem vsa poslopja osmim gospodarjem. Škode je čez 10.000 gld. Nekaj od pogorelcev niti zavarovanih ni bilo.

(„Pedagogičsko društvo“) izda v kratkem knjigo z nastopno vsebino: 1. V spomin 50letnega vladanja Njegovoga Veličanstva cesarja Frančiška Jožefa I. s sliko. 2. Stvarna in slovična obravnava 220. sestavka v III. berilu: Cesar Jožef I. 3. O porabi modelov z 225 podobami. 4. Odlični hrvaški in srbski pedagogi. 5. Pogled na slovensko pedagogičsko polje leta 1896. in 1897. 6. Odborovo poročilo v delovanju „Pedagogičkega društva“ za leto 1896. do 1898. Odbor prosi, naj se blagovoli letnina po 1 gld. 10 kr. kmalu doposlata za poravnanje tiskovnih stroškov.

(„Centralna posojilnica slovenska“) v Krškem je imela lani 75.000 gld., ondotna „okrajna posojilnica“ pa 200.000 gld. prometa.

(Krška čitalnica) je izvolila sledeči novi odbor: predsednik g. Lilek, tajnik g. Vencajz, blagajnik g. Drol, odbornika gg. Adlešič in Gregorin. To društvo je prav lepo urejeno. Na Silvestrov večer je bilo priredilo kaj lepo zabavo, za katero sta si bila odbornika gg. D. in V. pridobila največ zaslug. Spotikati se moramo le nad tem, da ima ta čitalnica poleg velikega števila dragih nemških listov nekoliko premalo slovenskih časnikov. Podpirajmo najprvo le domača podjetja, potlej še le izdelke drugih narodov.

(Narodna zmaga.) Pri občinskih volitvah v Rožeku v Šmihelu nad Pliberkom in v Globasnici zmagala je sijajno slovenska narodna stranka. Veselimo se te zmage z našimi korotanskimi brati tembolj, ker jim je pripravil nemški pritisk — neizvzemši vladnih strank — do sedaj skoraj povsod le poraze. Propadli so Slovenci pri občinah v Grabštajnu, v Tinjah, v Pliberku, v Št. Martinu in Trbižu; v Gozdanjah zmagali so le v tretjem razredu, v Šmarjeti v Rožu pa si priborili le polovico odbornikov.

(V Buzetu v Istri) izvoljen je zopet županom priljubljeni narodnjak dr. M. Trinajstič.

(V Tomaju) na Goriškem Krasu se je ustanovila posojilnica.

(V isterski deželni zbor) je izvoljen iz skupine veleposestnikov lahon dr. Ghersa.

(Okrajnim šolskim nadzornikom) za okraj Tolmin imenovan je vadni učitelj v Gorici gosp. Valentin Kumar.

(Nagajiva pošta) za Slovence je goriška. Meseca oktobra oddal je v Trstu nekdo dopisnico s slovenskim naslovom „Pevma pri Gorici“. Goriški poštni uradniki pa so jo poslali v — Bombay v Indijo, od koder je te dni prišla srečno domov v Gorico in na svoje mesto.

(Umrli je) v Rodiku tržaške škofije dne 29. m. m. č. g. župnik Josip Skala, 50 let star.

(Imenovanje pri finančni oblasti v Trstu) Carinskim oficijalom imenovana sta carinska asistenta gg. Ljudomil Nabergoj in Jos. Brešar, višjima oficijaloma pa sta imenovana gg. Viktor Vrečko in Marko Vidovic. G. Karol Balič, asistent pri solnem uradu, postal je carinski preglednik.

(Imenovanje.) Tržaškega deželnega glavarja grofa Goessa imenoval je cesar svojim tajnim svetnikom.

(Tržaški mestni svet) še vedno noče pripoznati izvolitev viteza Nabergoja v mestni odbor. Da se stvar zavleče, imeli so na dnevnem redu zadnje seje imenovanje petih članov za posebno komisijo, ki naj bi pretresovala to — po najvišjem sodišču že rešeno — zadevo. Tak odsek pa se ni volil, temveč se je predmet postavil raz dnevnega reda — ker bi se v sedajnih odnošjih baje ne dalo odločiti za osebe, ki naj bi prišle v presojevalni odsek. Tako je nakana resnična, da hočejo zadevo zavleči do spomladi, a tedaj uprizoriti nered, da se odbor razpusti. Upamo pa, da ne bodo volilci vit. Nabergoja mirno gledali, da lahoni napravljene načrte tudi izvedejo.

(Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju) došla so poslednji čas sledeča darila: Slovenec na Dunaju, ki ne želi biti imenovan, pristopil je društvu kot ustanovnik s 50 gld. — želeč, da mnogo rojakov pristopi prepotrebne društvu kot ustanovniki o priliki vladarske 50letnice Nj. V. cesarja. Na Dunaju so dalje darovali: P. n. gg. drž. poslanci: Dr. Ivan Krek, 6 gld., grof Coronini-Kronberg, kanonik L. Einspieler, dr. A. Ferjančič, dr. Anton Gregorčič, (društ. ustan.), J. Kušar, V. Pfeifer (društ. ust.), F. Povše, dr. I. Šušteršič, dr. Ig. Žitnik, po 5 gld. Dr. Lav. Gregorec, vit. Berks, žup. J. Žičkar po tri gld. — Na Dunaju so dalje darovali: Gospa dr. Mar. Primožičeva, c. k. prof. soproga, g. A. Kremžar, mag. svet. J. Stritar, c. k. prof., dr. K. Seshun, dvor. in sod. odvet., dr. A. Homan, dvor. in sod. odv., I. Luzar, višji revid. juž. žel. po 5 gld. dr. J. Hočever, not. kand. 10 gld., Peter Hlačar, nadofic. sev. zak. žel. 3 gld., A. Koželj, vzgojevalec (društ. ust.) 2 gld., dr. A. Primožič 1 gld., Jarnej Andrejka, c. in k. ritmojster Nj. V. arcijske garde 3 gld. V Kamniku so darovali: gg. I. Murnik, velepos., J. Orel, trg. po 5 gld., vč. g. I. Oblak, kan. in dek. 2 gld. V Ljubljani: gg. dr. V. Krisper, odv., dr. A. Kuhar, not. kand. po 1 gld., Ant. Krejči 50 kr. V Ljutomeru: G. dr. Fr. Rosina, odvet., dež. pos. 5 gld., gg. I. Franke c. k. prof. v Ljubljani in dr. F. Volčič, c. k. sod. taj. v Novem mestu po 50 kr. G. T. Flis, knjigovodja na Verdu pri Vrhniki je društvu poslal 19 gld. 50 kr., katere so darovali: Gospa Mar. Kotnik, veleposestnica na Verdu, 5 gld., gg. G. Jelovšek, dež. posl. in J. Lenarčič, tovarnar in dež. posl. po 3 gld., M. Bril, trgovec in T. Flis, knjigovodja po 2 gld., C. Komotar, c. k. notar, I. Gruđen, c. k. davkar v p., gospa F. Korencan, krčmarica, B. Kobal, c. k. dež. sod. svet. po 1 gld., dr. Furlan, c. k. sod. prist. 50 kr. — Vsem plemenitim darovalkam in blagim darovalcem bodi za vsak dar najiskrenejša zahvala! V treh mesecih (okt. nov. dec.) oglasilo se je 50 revnih velikošolcev za podporo, podpore je prejelo — 48 dijakov! — Vsak kdor more, naj daruje za bedne mlade rojake v tujem mestu. Vsak dar bode hvaležno prevzel društveni blagajnik vč. g. Franc Jančar, monsignor, papeški častni komornik, žup. nemškega vit. reda Dunaj, I. Sngerstr. 7.

Druge avstrijske novice.

(Nagodbni provizorij in kvota za Ogrsko) sta rešena, seveda ne parlamentarnim potom,

temveč s cesarskimi naredbami na podlagi § 14. Z drugimi besedami: vse ostane za tekoče leto pri starih — pravicah. Seveda bi se te določbe razveljavile, kakor hitro bi se v državnem zboru doglalo potrebno sporazumljenje, česar se je pa le težko nadjati.

(Državni zbor zaključen.) Dne 30. decembra izdal je cesar lastnoročno pismo, katero obveščta, da se 13. zasedanje državnega zbora zaključi. Res usodno je bilo leto 1897 za Avstrijo. Trikrat se je moral državni zbor zaključiti. Dne 12. januarja zaključeno je bilo 11. zasedanje, na kar so bile razpisane nove volitve. Dobila je Avstrija dokaj novih poslancev, od katerih smo se posebno Slovani nadjali mnogo dobrega. Sešli so se dne 27. marca na Dunaji k 12. zasedanju. Kako se je moralo isto zaključiti dne 2. junija, bode še vsakomur v spominu. Trinajsto zasedanje otvorilo se je dne 23. septembra, ki je do prekinjanja bilo nepretrgana vrsta sramotnih činov za avstrijsko državo. V enem letu tri zasedanja, med tem ko je trajalo najstoj skoraj 6 let (od 9. aprila 1891 do 12. januarja 1897. l.) Da, to je znamenje sedajne dobe v Avstriji, goreč pečat na avstrijsko nemštvo. Kedaj in kako se otvori 14. zasedanje je še neznan. Govori se, da se vlada pogaja strankami v porazumljenje na to, da prične državni zbor že meseca marca zopet delovati. — Sedaj Nemcem neljubo predsedništvo mora z novo otvoritvijo odstopiti, vlada pa lahko razvije nov vladni program; ugasnila pa je pri vsakem zaključenju veljava vloženih predlogov, koje še zbor ni vzprejel in potrdil, ter vlagati jih bo in prosnjačiti z nova.

(V Nižjeavstrijskem dež. zboru) stavljal je poslanec Kolisko predlog, naj se proglašuje v tej kronovini nemški jezik kot edini učni jezik. Ako bi ta odlok, katerega je zbor vzprejel, dobil najvišje potrjenje, tedaj je ondotno češko prebivalstvo pogubljen. Zoper tako nasilje sklical je narodnostni klub dunajskih Slovanov javen shod ter sklenil krepke ugovor.

(Nemški deželni poslanci na Češkem) so se nekaj časa kujali, češ, da ne pridejo v deželni zbor ter s tem preprečijo Čehom sklepčnost. No sedaj so si že premislili ter pridejo polnoštevilni. Pametno pa jih opominjajo že sedaj češki časniki, naj ne upajo, da bi v češkem deželnem zboru vgajali kaj sličnega kakor na Dunaju; tu bi se znali zaračuniti. Potemtakem tudi nima pridobljeni mandat za Wolfa nič privlačnega, saj bo moral dohajati v Prago bez svojih „inštrumentov“.

(Dvoboji državnih poslancev.) V ogrskem državnem zboru padale so dne 4. t. m. tako „kosmate“ opazke, da so provzročile tri dvoboje raznih strank. Grof Tisza razklal je svojemu nasprotniku Olayju nos, a tudi druga dva dvoboja imata krvave posledke.

(V Budapešti), kjer še deluje ogrski državni zbor, se cesarjevo pismo, s kojim naznanja podaljšanje kvote za jedno leto, ni tako mirno vzprejelo nego pri nas. Ko je predsednik prečital dotično pismo, zahtevala je opozicija naj se isto izroči v pretres posebnemu odseku, jeli naredbe vzprejeti ali odkloniti. Še le predsednik Banffy jih je podučil, da ne gre soditi parlamentu o cesarskih naredbah, ker je za iste cesar sam odgovoren.

Ogled po širnem svetu.

(Upor v Macedoniji.) Macedonski Bolgari kot najbližji sosedje grško-turškemu vojnemu pozorišču imeli so vso leto mnogo krutosti prestajati po Turkih. Zadnji čas počenjali so Turki javne grozovitosti v štirih bolgarskih mestih in tridesetih vaseh. Oživel se je vsled tega novo sovraštvo med Turki in Bolgari, ki grozijo se z bojno silo Turku v bran postaviti. K temu jih pa tudi pozivljajo doma bratje na Bolgarskem.

(Ruska katoliška duhovščina) zbrana pri posvečenju novoimenovanih škofov odposlala je ruskemu cesarju udanostno izjavo, v koji blagruje carsko naklonjenost katoliški cerkvi ter obeča, da hoče mladino razun verskih resnic tudi učiti in vzgojevati za ljubezen in spoštovanje do vladarja. Zatiranje katoliške cerkve v Rusiji je tedaj le po Nemcih izmišljena bajka.

(Na Kubi) dobili so novo ministerstvo kot nasledek razglašene deželne avtonomije. Stem pa nekateri načelniki vstašev niso zadovoljni, ker so pričakovali, da jim donese novi prevrat dobrih služeb. Zaprisedli so z nova, da se hočejo vstavljati in boriti do popolne neodvisnosti.

(V Indiji) razsaja zopet kuga. Posebno hudo mori v Bombayji in okolici. Povprečno jih zboli nad 60, umrje nad 40 na dan. Do sedaj je vseh zbolelo 14.257 oseb, umrlo pa 11.882.

(Izseljevanje v Severno Ameriko) hoče ondotna vlada s tem zabraniti oziroma zmanjšati, da se bo zahtevalo od vsakega izseljenca, predno stopi na ameriška tla, popolno znanje angleškega jezika. Ne bo pa zadostovalo, da zna ta jezik samo oče, nego cela ž njim izseljujoča se rodbina.

Dopisi.

Iz Teharjev. (O gospodarstvu sedajnega obč. odbora z obč. premoženjem.) Vsled vednega hujskanja naših nasprotnikov — ali boljše rečeno nemčurjev — nasproti občanom, da sedajni slov. obč. odbor slabo gospodari, ki ima stem le hudobni namen, naše volilce zbegati, da bi spravili pri prihodnjih volitvah svoje pristaše zopet v odbor, je naša dolžnost dokazati, da sedajni obč. odbor ne gospodari slabo, o čem se bode lahko vsak prepričal iz sledečega računa. Pri nastopu svojega delovanja meseca aprila l. 1894 je prevzel gotovine 12.291 gld. 60 kr. Kupilo se je pa zemljišče za novo sejmišče, ki je stalo 1690 gld. Ograja istega (les in železne ograje) 881 gld. 65 kr. Tesarju in delavcem plačalo se je 200 gld. 14 kr. Desetka ali umrščine pa 104 gld. 13 kr. Za tožbo poravnave z teharski trem odvetnikom 1566 gld. 15 kr. Za zidanje nove farne cerkve dalo se je 3000 gld. Za stavbo izoliranega hleva potrošilo se je 87 gld. 33 kr. Tedaj se je plačalo 7529 gld. 40 kr. Od prejema po 12.291 gld. 90 kr. se vsi izdatki odštejejo po 7529 gld. 40 kr., bi še ostalo gotovine 4762 gld. 20 kr., a v resnici je pa še sedaj gotovine: 7494 gld. 24 kr. Ako se vsi izdatki po 7529 gld. 40 kr. seštejejo z obstoječo gotovino po 7494 gld. 24 kr., da skupaj 15.023 gld. 64 kr. Tedaj je prigospodaril slovenski obč. odbor do sedaj 2732 gld. 4 kr.

Da je moral sedajni občinski odbor med tem časom toliko denarja izdati, je pa edina krivda prejšnjega obč. odbora, ker se je zapletel po nepotrebem z teharskimi vaščani v tožbo in ker je zavrgel več sto let stari sejmiščni prostor, da je sedajni odbor moral novi prostor za ta namen kupiti, kar je oboje skupaj požrlo čez 4442 gld. 7 kr. obč. denarja.

Radovedni smo, kaj porečejo sedaj zlobni jeziki!

Iz Št. Petra v Savinjski dolini. Brije nam sicer ojštra občinska sapa okoli ušes, in to že dalje časa. Od druge strani nam pa zopet ugodni veter pihlja in obeta že davno zaželjeno občinsko vigrad.

Popki našega delovanja so že davno pripravljani na razcvet, in ako nam bo božja roka mila, razcveli se bodo isti v najhujši zimi, pa v najprijetnejši spomladanski podobi. Mi za povzdigo in korist kmetijstva vneti narodnjaki pa tudi moramo storiti korak za svoj poklic in svojo dolžnost.

Na dalje vas vljudno prosimo skupno vse, ki ste vneti za slovensko stvar, da se odločite k tej važni zadevi, da oddate na volilni dan svoje značajne glasove, to storite pa gotovo sebi na čast in korist. Moje mnenje je, da ako se občinsko gospodarstvo odda odločnim, razumnim in spoštovanju vrednim narodnim možem, da v teku treh let štedilnega gospodarjenja se morajo občinski dokladki najmanj za desetino znižati. Ako bi se pa v sedanji razkošnosti nespremenljivo gospodarilo v prihodnje in se ne bi vresničila gori omenjena obljuba, tedaj pa se odvzame po preteku treh let do slednjega vsem svetovalcem občinsko zaupanje in čast. Gospodariti v obilnosti, tega je vsak neizkušeni kmet zmožen, kot tak pa tudi ne bo kedaj kaj prigospodaril. Začetnik, ki prične z malim in ga pritiskajo dolgovi od vseh strani, takšen mož pač vé krajcarček ceniti in ga v prid obračati, ter kedar

se potem v obilnosti počuti, ume tudi ubogim in trpečim dobre nasvete dajati.

Ni li naša občina v enakem položaju? Ni li ona potrebna štedilnega gospodarja, ki bi se trudil ubogemu, trpečemu kmetijstvu zljajšati težavno plačilno breme. Upam, da so se plačevalcem oči odprle pri sedajnem občinskem delovanju.

Oni delujejo po svojem lastnem kopitu, kakor bi vse iz njih žepov šlo. Mar niso to naši slovenski groši! Toraj bi-li ne bilo umestno, kadar nameravajo kakšno prostovoljno grajenje pričeti, može cele občine v zbor sklicati.

Za grajenje, katero modri možje spoznajo potrebnim, naznani se potem dražba po domačih slovenskih časopisih najmanj po štirikrat.

Kaj takega se pa pri našem pokopališču in občinskem poslopju žali Bog ni zgodilo.

Dragi svetovalci šentpeterske občine, ali bi se vam moglo pri takem delovanju za pičico razžaljivega očitati? In kaj vas vse to stane? Nič in prav nič, takim načinom bi si le zaupanje pri soobčanih pridobili in dalje nego tri leta sodelovali pri občinskem svetu.

Položaj pravičnega svetovalca je nekoliko težavnejši od župana; on se mora v vseh virih do korenine in še pod korenino do pičice prepričati, strinjajo li se računi, združeno delovanje in ako pa opazi kakšno sumljivo delovanje ali razgovor, kar bi vtegnilo soobčanom več škodovati nego koristiti, ima pravico svojo besedo povzdigniti, in stem odlikovati se, da je v resnici vnet za korist ubogih davkoplačevalcev. Kot tak mora biti odločen, umen, neodjenljiv, sam zase, nikomur naklonjen. Prijateljstva med temi možmi ne sme biti. Popivanje in obedovanje je takoj zavrniti. Odborniški kozarci naj se po slovenskih narodnih občinah takoj v pokoj odstranijo. Vpeljejo naj se pa isti v družbah v zabavo in razvedrenje.

Pri nas bi se dalo mnogokaj napraviti v prebujo in napredek ljudske zavesti; dela je ogromno, a mož manjka, ki bi se istega lotili ter ga med narodne delavce razdelili. Kako lahko bi se osnovalo pevsko društvo, za kojega je dosti pripravnih moči in volje. Torej na noge, dragi gg. učitelji in Vinko! Tudi za „bralno društvo“ nas je polno število. Kmetijska družba je pa itak za napredek kmetijstva neobhodno potrebna. To vse se bo dalo v prav kratkem vrediti, ako postavimo v bodoče vrlega, domoljubnega, slovensko-narodnega moža za župana. Toraj na delo za ta važni trenotek, sicer smo zopet za tri leta pahnjani v brezno nemčurskega jarma. Na prevažni dan volitve se sicer od naše narodne stranke ne bo plačevalo za pojedine in pijačo. Upam, da se tudi med nami ne bo nahajala oseba, ki bi se na kozarec brezplačnega vina zanašala, mi imamo sami zase potrebno v žepu. Tudi naš značaj ni takšnemu oskrunjenju na razpolago. Bodite prepričani, da se pri naši stranki ne varate, ako ji v tem rešilnem trenotku na pomoč priskočite, dokaz temu bodo znižane občinske doklade in štedilno gospodarstvo občinskega sveta. Drugačna zabava utegne seveda biti na nemškutarski stranki. Onih bo ta dan sama dobrota in mačja priliznost. Utegne jim biti na razpolago starina, klobase, smodke, žganje za razgrajanje, pivo in vino. Kaj pa potem? „Jaz sem pastir z palico in ovčjim kožuhom, vi pa moje ovčice“ bode nadalje glasilo našega paše. Omilovalni zaslepljenci, vprašam vas vljudno, iz kakšnega vzroka se toliko potezate zato piškavo nemčurstvo, vam ni drago svobodno življenje, hočete raje službovati tem bezobzirnim germanom. Ali vam je mar na misli, da se nemški jezik sčasoma pri nas splošno uvede? Ne, ne, tu se varate, to se ne zgodi, če tudi popolnoma pripademo k Nemčiji, dokler ne izmrje zadnja kapljica krvi našega preljubljenega naroda. In kaj imate vi potem za vaš trud? Nič drugega, nego nehvaležnost. Še z jednim vprašanjem vas moram, tužni odpadniki slovenskega naroda, nadlegovati. Kako pa vam je pri srcu, kadar prejmete časnik? Ga ne pričakujete težko? In niste ga veseli kakor jaz? Kakšni vtis naredijo slovenske mične knjige na vaše srce?

S čem pa si moremo prijetnejše zimske večere storiti, nego s čitanjem v našem ljublje-

nem maternem jeziku, katerega edino popolnoma razumemo. Vsega tega nimate, ako niste vneti narodnjaki. Mar si naročujete nemške knjige in časopise, kojih ne razumete?

Torej človek se mora tega veseliti, kar ima, in kar zna. Kako utegnute tako predrzni biti, da se zahvaljujete za svoj vsakdanji kruh nebeškemu Očetu s tako nezvestobo? Ne spoznate li, da živite od slovenske zemlje? Edino ona nas vzdržuje v vseh potrebah. Se ne spominjate vaše slovenske matere, ki vas je gojila in vas vse edino v slovenskem jeziku podučevala?

Toraj k spoznanju za svoj poklic in za svojo korist polagam vam na srce te besede, in upam, da bodo kolikor toliko dobrega sadu obrodile. K temu pa nam Bog pomozi!

Narodnjak.

Iz Brežic. (O razstavi grozdja na Bizeljskem.) Kakor je bilo že v svoječasnem poročilu povedano, je bila razstava grozdja vsestransko prav lepa in okusno sestavljena ter so bile štiri velike in krasno ozaljšane sobe polne prelepega grozdja vseh vrst.

Razstava je trajala tri cele dni, pri kateri je svirala dobro vglasbena godba iz Podčetrka. Pred sklepom razstave je ocenjevalna komisija, katerej je bil na čelu deželni komisar za vinorejo g. Ivan Balon, natančno pregledala razstavo vsakega razstavljenca posebej ter odločila po zašlugah tudi pohvale in darila.

Posebno je povzdignila tiste, kateri so se že v začetku za napravo vinogradov na ameriški podlagi veliko trudili in s svojimi novimi napravami in poskusi dajali drugim dober zgled in pogum. Tem je odločila častne in pohvalne diplome, ki sledijo tukaj po njih zašlugah uvrsteni: 1. del Cott v Brežicah, 2. Balon Ivan v Stari vasi, 3. Tavčar Luka v Drenovci, 4. Knez Windischgrätzovo oskrbnitstvo na Bizeljskem, 5. Levnik Mih. v Žepelevcah, 6. Kokot Ant. v Pišecah, 7. Sokler Ivan v Bračni vasi, 8. Karolina Potočnik v Brežicah, 9. Juvančič Ivan v Šiški, 10. Skubec Ant. na Bizeljskem, 11. Stadler Jožef v Št. Petru, 12. gospa Šnideršič v Brežicah, 13. Malus Martin v Hrenovci, 14. Kocjan Mihael v Zgornji Sušici, 15. Prosinečki Franc pri Figarskem mostu, 16. Balon Fr. v Brezovci, 17. Blažič Marija v Zgornji Sušici, 18. Königsfeld Daniel na Bizeljskem, 19. Knourek Karol na Bizeljskem in 20. Lipaj Matija v Zgornji Sušici.

Dalje so dobili še pohvalne diplome:

Janežič Jožef v Starivasi, Balon Franc v Spodnji Sušici, Balon Jožef v Starivasi, Frece Martin v Starivasi, Gabron Andrej v Stari vasi, Iljaž Anton v Zgornji Sušici, Jelčič Martin v Brezovci, Jazbec Matija na Bizeljskem, Kunaj Benjamin v Rajhenburgu, Kovačič Andrej v Gregorčah, Kovačič Matija v Brezovci, Lavak And. v Brežicah, Lipaj Ant. v Bračni vasi, Mihelin Martin v Novi vasi, Mihelin Mih. v Zgornji Sušici, Mihelin Fr. v Zgornji Sušici, Malus Ivan na Bizeljskem, Nepužlan Fr. v Bračni vasi, Osojnik Martin v Stari vasi, Pečnik Jož. v Zgornji Sušici, Putrih Vinko v Drenovci, Pavlin Fr. v Novi vasi, Pustak Jož. v Bračni vasi, Pavlin Mih. v Gregorčah, Putrih Jož. v Novi vasi, Rožman Fr. v Gregorčah, Šepetavc Iv. v Gregorčah, Šentur Iv. v Bukovi vasi, Šepetavc Jož. v Gregorčah, Škof Franc na Bizeljskem, Činkl Matija v Brezovci, Trampuš Iv. v Dramljah, Urek Ant. v Gregorčah, Veršec Vinko v Drenovci, Voršič Jož. v Vitovasi in Zorčič Vinko v Kapelah.

Nad 100 posestnikov je dobilo darila v denarjih, kateri se bodo o priliki naznanili.

Dalje so dobili diplome za razstavo raznih škropilnic za peronosporo sledeči gg.: Avgust Heller v Ptuj, A. Huber v Ljutomeru, I. Heller na Dunaju in veliko zlato svetinjno I. C. Mayfarth na Dunaju za razstavo raznih praktičnih strojev za vino in sadjerejo.

Napravo diplom je prevzela slavna c. kr. kmetijska družba v Gradci, katere je dala prav lepo in okusno naslikati.

Diplomi in denarna darila se bodo v primernem času odlikovanim slovesno razdelila.

Razstava grozdja se je vseskozi dobro obnesla in je napravila na vse obiskovalce prav vgoden vpliv, ker se je vse čudilo prelepemu in mnogovrstnemu grozdju. Še lepše bi pa vse bilo, ko bi bilo boljše vreme, a ravno ob času raz-

stave je vsaki dan deževalo, vendar je bilo čast. gostov obilno iz raznih krajev. Ker se je razstava tako dobro obnesla, je imela tudi dober vpliv na tukajšnje vinograde in vino, toraj je bilo letos vinskih kupcev dovolj iz raznih krajev, kateri so se tudi prepričali, da se dobi tukaj naravno in prav dobro vino.

Veliko truda za to razstavo so pa imeli odborniki in sploh udje vinorejskega društva na Bizeljskem, posebno njega načelnik v. č. g. Ivan Pavlič, katerim gre vsem zaslužena zahvala. Posebnih zaslug ima tudi vč. g. Anton Skubec, kateri je bil pri razstavi vedno navzoč, ter je tako-rekoč isto vodil in je tudi vzročil, da se je dekoracija tako lepo in okusno izvršila. Hvala in zahvala takim možem, kateri se za napredek vinoreje in za blagor kmetijstva toliko trudijo.

Iz Hajdine. „Kmetijsko bralno društvo na Hajdini pri Ptuj“ imelo je na dan sv. Štefana svoj občni zbor in volitev novega odbora. Udeležba bila je z ozirom na naše ne preveč ugodne razmere taka, da smo lahko povsem zadovoljni. Pogrešali smo sicer nekaj zavednih mož, na katere smo se zanašali, toda upamo, da se nas v kratkem oklenejo ter stopijo na branik kot sobojevniki za naše pravice, sicer bi bili prisiljeni jih objaviti kot narodne kimovce.

Merodajni činitelji naj pa tudi skrbijo zato, da tam, kjer se društvo razveseljuje, drugokrat ne bo prostora za tisto nemškutarsko zgago, ki še tako pametnim besedam ugovarja s svojim nein! nein! — druge nemške besede tak ne zna — ter se pri vsaki priliki repenči kot puran, če se mu pokaže rudeč predpasnik.

Društvo je počastilo tudi nekaj ptujskih gospodov; nekateri so celo pristopili kot udje ter tako precej pripomogli, da se je postavilo društvo na trdno podlago in da sme upati na boljše bodočnost.

Po odobrenju letnih računov in po nekaterih društvenih poročilih vršila se je volitev novega odbora. Izvoljeni so bili naslednji gospodnje in možje: Jurij Štrafela, predsednikom; Ivan Podobnik, podpredsednikom; Janez Grahar, blagajničarjem; Alojzij Pogrujc, tajnikom ter Jožef Mihalič in Andrej Štamberger, odbornikom.

Po volitvi bila je prosta zabava. Veselega petja ni bilo konca ne kraja: vse je bilo židane volje!

Ne smem zamolčati, da je vrli narodnjak Janez Grahar kot na predvečer svojega godu tem povodom vse družbenike pogostil. Izrekamo mu za to dostojno zahvalo, ter mu kličemo iz dna srca: Na mnogaja leta v prospeh našega društva in v prid naši mili domovini!

Narodno-gospodarske novice.

Lesna trgovina in splavarstvo v Savinjski dolini.

Mi navadni ljudje se jezimo nad Židi, jih zmerjamo, itd., vendar jih bo treba v trgovinskem oziru posnemati, se učiti od njih in vse, kar smo se od njih naučili, še bolje napraviti kakor oni, potem nam ne bodejo v naši trgovini mogli škodovati.

Naši mali splavarji, ki premorejo nekteri 1000, drugi 2000, tretji 5000, četrti 10 in morebiti tudi do 20.000 gl. kaj hočejo ti vsak sam zase trgovati, ker jeden drugemu ceno kvari, a oni trgovci to dobro poznajo, kateri od nas robo kupujejo, pa vašo kratkovidnost stem vporabljaajo, da vam za vašo robo toliko obečajo, kolikor vas že v Gornjemgradu, na Ljubnem, Rečici i v Mozirji stane. Pa zakaj bi ne, saj dobro znajo, da oni siromak, ki ima malo splavov za 1000 gl. vrednosti, ne more dalje, kot do Belgrada ali do Smedrove in ako ne da poprej robe na pol zastonj, [tam jo pa gotovo mora prodati po čem hočejo ondotni prekupci.

Pisec [teh vrst je sam Gornjesavinjčan in lesni trgovec, pozna tedaj dobro vse savinjske razmere, kakor tudi podvzetni duh tega izvanredno nadarjenega prebivalstva, katero bi bilo za vse podvzetno, kar je pravo, dobro in koristnostno zanj, [samo da ima potrebni pouk za to prevažno stvar.

Ozirajoč se na izvrstne lastnosti bistroum-

se vsled svojih lastnih izkušenj, prepotujoč in bivajoč na Balkanu celih dolgih 10 let, sledeči predlog svojim, vedno mi milim in dragim bratom Savinjanom staviti:

1. Da se osnuje prostovoljna „Savinjsko dolinska splavarska banka“ na delnice s premoženjem od 100.000 gld., s sedežem v Mozirju ali Celju.

2. Izdalo naj bi se 1000 delnic po 100 gld. zbog tega, da se zamorejo tudi splavarji te z druge vdeležiti, kateri so v stanu le samo jedno delnico prevzeti in gotovo izplačati.

3. Delnice „Savinjsko dolinske splavarske banke“ se v prvi vrsti smejo le med same lesotržce prodajati, ker iste zajedno lesotržca udeležijo pravice, da je banka dolžna od delničarja vsigdar jemati robo po najvišji ceni njene vrednosti brezpogojno.

4. Vsaki delničar ima pravico na dobiček po razmerju vložnega kapitala.

5. Lesotržje te zadruge mora svoj delokrog raztegniti osobito na balkanske države, to je v Srbijo, Bolgarijo, Turško in Grško.

6. K temu je potrebno, da se splavarska roba do Oršove na splavih postavi, tam pa se na suho izmeče, ter se dobro posuši in od tam se spravi na ladijah v svetovno trgovinski promet, kar se zamore sedaj po jako nizki ceni doseči, ker vsled otvoritve železnih vrat pod Oršovo zdaj inozemske ladje, to je angleške, ruske, francoske, grške itd. do Oršove prekomorsko robo dovažajo, ter bi za nazaj po jako nizki ceni deske itd. v daljni svet vozile.

Vrh tega bi se dale prav nizke cene za vožnino lesne robe pri „Dunavskem parobrodnem društvu“ doseči, ker je upanje, da bi se prodajalo mnogo lesa v Turško in Grško osobito prihodno spomlad, ker je mir med Turčijo in Grško sklenjen in se bode neizmerno mnogo zidalo v pokrajinah, ker je letos besni boj razsajal, ker so Turki vse požgali.

Bila bi tedaj najvgodnejša prilika takoj poprej omenjeno zadrugo na delnice ustanoviti, in vsled tega bi naš les gotovo v jednom letu za 33%, na ceni pridobil, v daljnem razvitku morebiti do 50%.

Pisec teh vrst prepričal se je, da se na Balkanu jeden kubični meter jelovega lesa prodaja na drobno po 60 do 70 frankov, to je za 30 do 35 gld., med tem ko mi v Hrvatski dobimo le 10 do 12 gld. za jeden kubični meter lesa.

Takoj ko se svetovna kupčija našemu lesu odpre, bode manje lesa prišlo v promet v hrvatski zemlji, bode se tako tudi ta les, katerega Hrvatska, Slavonija in Srem potrebuje, po primerno višji ceni prodajal, ako pa nečejo Hrvatje dražje plačati, pa ide splav brez vsega strahu v Oršovo, in les prevzame „Savinjska splavarska banka“ vselej po najboljši ceni.

Najskrajna potreba je, da se v to svrhu skliče prej ko mogoče jeden shod vseh savinjskih in šaleških lesotržcev in splavarjev v Mozirju.

Zajedno si usoja pisec teh vrst vse zavedne in se zanimajoče lesotržce za izboljšanje cen in napredek naše lesne trgovine v Savinjski dolini najljudneje prositi, da mu isti blagovolijo svoje mnenje na dopisnicah prijaviti, kedaj in kje naj se skliče prvi občni zbor vseh lesotržcev in splavarjev, kar se bode na vsestransko željo rado po našem nam priljubljenem in velecenjenem listu „Domovini“ gotovo zgodilo.

Cenjani lesotržci naj izvolijo svoje mnenje pod naslovom „Ivan Selak v Šoštanju“ vpsolati.

Obširneje bode pisec teh vrst o trgovini z lesom na Balkanu o priliki prvega javnega shoda vseh savinjskih lesotržcev in splavarjev govoril v domačem jeziku, tako, da ga bode tudi najzadnji „flosarček“ razumeti zamogel, in da bode vsak zadovoljen in poučen v tem za našo milo domovino toliko važnem koraku z željo, da se omenjena zadruga prej ko mogoče ustanovi.

Potrebni odbor za to podvzetje zbral se bode javno iz vseh navzočih vdeležnikov pri prvem občnem zboru, in tisti voli potem ravnateljstvo, blagajnika, tajnika itd.

Ta odbor ima zajedno pravico sestaviti za to podvzetje pravila, vse določiti, kje da ima ta zadruga svoj sedež itd., kakor tudi določiti

plačo pri tem podvzetju aktivno v službi stoječim uradnikom.

Kličem vas tedaj vse gospode sovrstnike na vstajanje iz dolgotrajnega spanja v tej tolikanj važni stvari.

Nazdar do svidenja pri splošnem zborovanju v Mozirju!
Ivan Selak.

(Zmrzla jajca) spet užitna napraviti. Ako se sveža studenčna voda s soljo zmeša in v njo zmrzla jajca polože, se potegne mrzlina iz jajec in so spet popolnoma dobra.

(Zoper davico-difteritis) je mēd dobro sredstvo, ker pri pogostem vživanju se v njem nahajajoča mravljinčna kislina davične glivice ne pusti razvijati. Dovoliti je toraj otrokom pogosto, če mogoče vsak dan nekoliko medu jesti.

(Dobro mazilo zoper rane opekline.) Osem gramov voska se raztopi s 70 grami lanenega olja, ko se ta snov ohladi, primeša se ji še en jajčni rumenjok.

Razne stvari.

(Koliko je šol pri nas in drugod?) Pri nas nekateri ljudje godrnjajo, da se zida in ustanavlja preveč šol. V resnici pa imamo mi v Avstriji, in zato še posebno mi Slovenci premalo šol, zakaj po drugod jih imajo več. Zato pa je ljudstvo po nekaterih tujih državah bolj izobraženo pa tudi bolj — premožno. Poglejmo! — Avstrija šteje 42.580.000 duš in ima 17.735 ljudskih in 472 meščanskih šol. Pride torej na vsakih 100.000 prebivalcev po 74 šol, ali ena šola na 1350 duš. V Severni Ameriki pa pride ena šola na 210 prebivalcev, v Norvegiji na 270, na Švedskem na 443, na Francoskem na 473, na Italijanskem na 546, na Španskem na 560, v Luksenburgu na 624, na Danskem na 701, na Nemškem na 826, na Portugizkem na 848, na Nizozemskem na 1015, v Belgiji na 1070, na Angležkem na 1203, na Grškem na 1245, na Rumunskem na 1754, v Bolgariji na 1784, v Rusiji na 2196, v Srbiji na 3112 duš. Rumunija, Bolgarija, Srbija, Rusija in seveda Turčija so na slabšem ko mi, po drugod je povsod boljše.

(Koliko velja avstrijsko in evropsko vojaštvo na leto?) Avstrija je potrošila od leta 1800. do danes vsega vkup 2000 milijonov gld. (za letošnje leto samo je bilo za vojaštvo v proračun postavljenih 184 milijonov gld.) En infanterist velja pri nas na leto 221 gld., lovec 226 gld., kavalrist 468 gld., topničar 348 gld., ženist 246 gld., voznik 500 gld.; povprek velja jeden vojak 325 gld. na leto brez orožja. Novo orožje (puške, sablje itd.) je veljalo pri nas od leta 1866. do leta 1888. vkup 187 milijonov gld. — Vse Evropske države pa izdajajo za samo vojaštvo na leto več ko 2500 milijonov gld.! Evropske vojske so požrle v poslednjih 40 letih 28 milijard 25 milijonov, t. j. osemindvajsettisoč dvestopetindvajset milijonov gld.! Padlo je v teh vojskah 2 milijona 580 tisoč mladih in zdravih fantov! — S temi vojskami napravile so evropske države 52 tisoč 775 milijonov gld. državnega dolga. Potem pa še ljudje poprašujejo kam gre denar?

(Odlikovanje) Sv. oče papež Leon XIII. je odlikoval z diplomom z dne 27. novembra l. l. gosp. G. Piccoli-ja, lekarja v Ljubljani s tem, da mu je podelil za njegovo osebo naslov „založnik Nj. svetosti“; in mu dovolil na njegovi tvrđki imeti papeški grb. Piccoli si ga je zaslužil s tem, da leta in leta daje ljubljanskim dobrodelnim zavodom zdravila brezplačno.

Slovenskim pravnikom!

Društvo „Pravnik“, edino slovensko pravniško društvo, steklo si je v 9letni dobi svojega obstanka brezdvajbenih zaslug na pravniškem polju in to osobito z vzdrževanjem lastnega glasila „Slovenskega Pravnika“, edinega slovenskega pravniškega lista. Ne da bi se udeleževal težavnega boja, ki ga bijemo Slovenci za pravice svojega jezika v uradu, ima „Slovenski Pravnik“ namen s tem, da podaja društvnikom in čitateljem pravniško stvarino v slovenskem jeziku, le temu gladiti pot v urade in službi tako jedni glavnih potreb in zahtev, ki jih imamo Slovenci, da si ohranimo svojo narodno individualiteto. Po nemilih razmerah preminil je bil „Slovenski Pravnik“ vže dvakrat ko mu je potem v tretjič pretiła jednaka usoda, osnovalo se je ravno društvo „Pravnik“ s poglobitnim namenom, da dabi list trdno oporo in se mu ne bode več bati za obstanek. Žal Bog, da se nade ustanoviteljev društva niso izpolnile in da je med slovenskimi pravniki opešalo zanimanje za društvo in za list.

Društveni odbor si šteje v dolžnost, opozarjati slovenske pravnike na nevarnost, ki preti društvu in njegovemu glasilu. Število društvnikov se krči in sodelovanje pri listu je do cela prenehalo. Odbor ne prezira, da živimo pravniki v težavnem času, da imamo poleg dela, ki ga

vsakemu nalaga poklic, studirati obširne nove zakone, ki imajo ravnokar stopiti v veljavo. A ta ozir ne bi mogel opravičiti, da bi se izdavanje lista zopet ustavilo in temmanj more opravičiti prikazen, da se društveniki društvu izneverjajo. Slovenski pravniki, kateri zavzemajo tako odlično mesto v javnem življenju, naj pomislijo, da ne zadostuje zahtevati narodu pravic in jadikovati, če se mu ne vršijo, ampak da so dolžni tudi skrbeti za sredstva, katera pospešujejo dosego narodnih pravic.

Posebno pa bi bil obžalovati propad društva in njegovega glasila v tem trenutku, ko nastopamo novo pravniško dobo, katera nam rodi toliko novih prikazni na juridičnem polju in v sodni praksi, da bi morali, komaj opustivši stari list, skrbeti, da osnujemo novega.

Z ozirom na vse to, se obrača društveni odbor z nujno prošnjo do slovenskih pravnikov, da oni, kateri so vže člani društva, mu zvesti ostanejo in oni, ki še niso, mu pristopijo. Društveni odbor spoznava za dobro imenovati društvene poverjenike za kraje, v katerih se nahaja večje število pravnikov. Leti bi bili Trst, Gorica, Tolmin, Sežana, Postojna, Novomesto, Kranj, Kamnik, Celje, Maribor, Ptuj, Celovec, — če bi se želelo, nastavijo se poverjeniki pa tudi še v drugih krajih. Prijatelji društva se prosijo, da izberejo iz svoje srede poverjenike ter jih društvu naznanijo.

Društveni odbor pa tudi nujno prosi, da se oživi sodelovanje pri listu, da ne zastane njegovo izdavanje. Nagrada za izvirne spise je 20 gld. za polo, za prestave 10 gld. Članarina znaša za izvenljublanske društvenike 5 gld., za pravnike, ki še niso stalno nastavljeni, samo 2 gld. Člani dobivajo list brez daljnih stroškov. Za nečlane znaša naročnina lista 4 gld. na leto.

Uvaževaje položaj, v katerem se nahaja naše društvo in njegovo glasilo, se nada društveni odbor, da ta poziv ne bode brezuspešen.

Ljubljana, v decembru 1897.

Dr. M. Pirc,
tajnik.

Dr. Ferjančič
predsednik.

Koledar.

Petek (7) Krišpin, šk; Rajmund mašn. — Sobota (8.) Severin, op; Erhard, škof. — Nedelja (9.) 1 po razglašenju Gospodovem. — Ponedelj. (10.) Pavel, puščavnik. — Torek (11.) Higin, p. muč. — Sreda (12.) Ernest. — Četrtek (13.) Osmina sv. 3. Kraljev. — Ščip 8. ob 1. uri 30 minut zjutraj. Zadnji krajec dne 15. ob 4. uri 52 m. zvečer.

Sejmi.

Dne 10. januarja pri Novi cerkvi in v Šmarijah. Dne 11. jan. na Planini. Dne 12. jan. v Imenem (za svinje). Dne 13. jan. na Brega pri Ptujju (za svinje). Dne 14. jan. pri Sv. Filipu v Vercach.

Loterijske številke.

Trst 31. decembra 1897: 69, 43, 8, 11, 36.
Linc „ „ „ 2, 65, 29, 81, 6.

Neprekosljivega učinka je

Tanno-chinin tinktura za lase.

Okrepčuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las. — Cena 1 stekl. z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga

lekarna pri Mariji Pomagaj M. Leustek
v Ljubljani,

Resljeva cesta šte. 1, poleg mesarskega mosta.

Zaloga vseh domačih preskušanih zdravil, katera se po časopisih in cenikih priporočajo. Pošilja se na vse strani z obratno pošto. (210) 10-8

Vposlano.*

Odprto pismo

gosp. Faninger-ju
nemškemu svečarju
v Celji.

Kakor pripovedujete z Vašim zlobnim obrekovanjem, namreč, da jaz nimam garantiranih čebelno-voščenih sveč, ter, da so v mojih svečah sploh neke druge primese, Vas pozivljam, ker Vam je toliko do slovenskih grošev, da si omislite mojih sveč in jih daste kemično preiskati, da dobite onih 500 gld., kateri so vsakemu na razpolago. Dokler pa le trdite neresnico ter ne utemeljite svojega obrekovanja in ne pridete po 500 gld., Vas imenujem nesramnega obrekovaleca in lažnika.

Naznanjam Vam tudi, da sem si oskrbel nekaj Vaših sveč, katere si lahko ogledajo preč gosp. duhovniki in slavno občinstvo; poslal sem jih tudi v kemično preiskavo in ko dobim rezultat, ga objavim, kateri bode za Vas gotovo jako ugoden.

Za danes toliko v pojasnilo obrekovanja.

Ivan N. Gosar

trgovina pri Sv. Cirilu in Metodu
v „Narodnem domu“.

* Za vsebino tega vposlanega je uredništvo le v toliko odgovorno, kolikor to zahteva tisk. zak.

Alois Korsika
umetni in trgovski vrtnar
v Ljubljani

priporoča

svojo bogato zalogo travnega poljskega, zelenadnega in cvetličnega semena, pristno in dobro kalilno, za katerega jamčim. Potrudil sem se kar je bilo le največ mogoče, da sem si nabral najboljše vrste in sem postavil tako nizke cene, da upam da ne bo več potreba našim častnim naročevalcem naročevati semena in druge stvari od židovskih tvrdek in da bodo dobili vse, kar zahtevajo pri domačinu in to dobro in pošteno blago po nizki ceni.

Tudi imam še druge mnogovrstne predmete, kot razne rastline; izdelujem tudi suhe in sveže veve in šopke in vsa v mojo stroko spadajoče reči prav prav po nizkih cenah okusno in hitro. Ilustrovan cenik (katalog) dobiti je franco in brezplačno.

Najboljšo postrežbo obljubujem in se za obilno naročilo priporočam (301) 2-2 z odličnim spoštovanjem

Alois Korsika

Poziv na gospodarje!

Dne 30. listopada 1897. l. je zadela je moje posestvo požarna nesreča.

Odškodnino za poslopja izplačala mi je domača c. kr. avstrijska zavarovalna družba „Dunav“ na Dunaji, pri kateri sem že mnogo let zavarovan, s polno zavarovalno svoto najhitreje po gospodu zastopniku Alojziju Schribar v Sv. Petru v Savinjski dolini.

S tem pa, da nisem žalobog tudi vse vsebine zavaroval, katera je bila po požaru večinoma popolnoma uničena, imam veliko denarno izgubo in toraj po lastnej izkušnji vsem po sestnikom najtopleje priporočam, ne samo poslopja, ampak tudi vse premakljive stvari in sicer: hišno opravilo, poljedelsko orodje in zalogo, kakor tudi vso živino pri

našej domačej zavarovalnici „Dunav“ na Dunaji

proti škodi po požaru in blisku pustiti zavarovati, ker to zavarovanje provzroči le mal denarni potrošek.

Zgornje Grušovlje, meseca*grudna 1897.

Alojzije Terglav l. r. | priči Blaž Hrovath l. r.
Jakob Krapoth l. r. | Resnica se potrjuje:

Občinski urad Sv. Peter v Savinjski dolini.
L. S. Lenko l. r.
župan.

Modne in ilustrovane
časopise
po originalni ceni naroča trgovina
knjig
Dragotin Hribar-ja v Celji.

Dragi bralci „Domovine“!

Svoji k svojim!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Priporoča čast. duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Kupujem vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, suho bučno seme, orehe, konoplje, laneno seme, detelno seme, krompir na cele vagone, sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajce in kurtnino.

(159) 52-24 Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

„Pri dobrem pastirju“!

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravljajo v lekarni pri Zrinjskem, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg 20.

Trpotčev sok nepresežno deluje pri vseh prehlajenjih dušnih organov, ter je najboljšo sredstvo za prsni katar, kašelj, prsobol, hripavost in vratobol. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času dá odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevaajo. — Izmed mnogih zahval navajam tu samo naslednjo:

„Velescenjeni gospod lekarnar!

Pošljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje poznance. Jaz sem od dveh steklenic od neznoznega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam. Priporočal bom ta zdravilni sok vsem prsobolnim. S spoštovanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaji, 20. marca 1897.“

Pazi naj se toraj, da je na vsaki steklenici varstvena znamka t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo oni je pravi trpotčev sok, kateri nosi to varstveno znamko. — Cena steklenici s točnim opisom je 75 kr. — Razpošilja se vsaki dan s pošto na vse kraje in sicer proti predplačilu (priračunši 20 kr. za zamotek) ali pa po poštne povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih preskušanih zdravil se razpošiljajo na zahtevo zastopnj in poštine prosto. Lekarna pri Zrinjskem, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20. 30

Najnovije stroje za pridelovanje živalske krmne, kakor:

stroje za rezanje zmesi, reznice za repo in krompir, mline za drobljenje in meškanje, za parjenje živalske piče, prenesljive štedilne kotlene peči z emajliranim ali neemajliranim vložnem kotlom, stoječe ali vozeče, za kuhanje in parjenje živalske krmne, krompirja, za mnoge kmetijske in domače potrebe itd. dalje

stroje za turščico lušiti (robkalnice), čistilne mline za žito, trijere-stroje izbiralnice, stiskalnice za seno in slamo, na ročno gonjo, stoječe in vozeče, izdeljuje in razpošilja z jamstvom izvanrednega dela, pri najizvrstnejšem in najbolj pripoznanem izdelovalcu

Ph. Mayfarth & Comp.

c. kr. izrečno priv. tovarna za kmetijske stroje, livalnica za železo in parna kovačija

Dunaj, II. Taborstrasse 76.

Odklikovana z nad 390 timi zlatimi in srebrnimi svetinjami. Ilustrovani katalogi z mnogimi priznanimi pišmi brezplačno. — Iščete se zastopniki in preprodalci.

Naznanilo.

„Južnoštajerska hranilnica“ v Celji obrestuje hranilne vloge kakor do sedaj tudi od novega leta 1898 naprej po 4 odstotke, brez da bi odtegovala rentni davek.

Nevzdignjene obresti pripisujejo se vsakega prvega prosinca in prvega malegarpana h kapitalu.

(293) 7-4

Ravnateljstvo.

Med. doktor Alojzij Praunseis
okrožni in praktični zdravnik celjski

uljudno naznanja, da sedaj tudi oskrbuje zobe in cela zobovja s kaučukom in v razne kovine.

(231) 10-8

„THE GRESHAM“
zavarovalna družba za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijsko: Dunaj, I. Giselstrasse 1, v družbeni hiši.
Filijala za Ogersko: Budimpešta, Frana-Jožeja trg 5 in 6, v družbeni hiši.

Aktiva družbe dne 31. dec. 1896 k. 157,805.340—
Letni zavarovalni dohodki z obrestmi do 31. decembra 1896 28.670.916—
Izplačanja za zavarovanje, za rente in odkupe i. dr. odkar posluje družba (1848) 339,497.900—
Med letom 1896 je bilo od družbe izdanih 8654 polic v znesku 80,577.950—

Prospekti in cene, po katerih se ravna družba pri izdavanju polic in prijavi obrazci dobe se brezplačno pri generalnem zastopstvu v Ljubljani, pri GVIDONU ZESCHKO-tu v vili nasproti „Narodnemu domu“.

(236) 12-4

Najnižje cene!

Pozor!

Čast mi je naznaniti sl. občinstvu, da sem dne 18. t. m. odprl svojo brivnico v „Narodnem domu“. Slavnemu občinstvu se najtopleje priporočam za mnogobrojni obisk.

Ker sem po večih mestih, in samo pri boljših tvrdkah posloval ter si pridobil popolnoma sposobnost, kar se tiče brivskega obrta in stroke. Pripravljen sem slavn. občinstvu z dobro, okusno in hitro postrežbo zadovoljiti.

Imam veliko zalogo najfinejših, francoskih parfemov, milo vsake vrste, mazilo za lase in brke itd. veliko še drugih toaletnih reči. Veliko zalogo izdelanih lasulj, tudi sprejemam naročbe, ktere hitro in dobro izvršujem.

Velika zaloga glediških mask.
Za slovenske dijake znižane cene!

velespoštovanjem biležim se
Miroslav St. Cekorič.

Hitra in dobra postrežba.

Trgovina

Dragotina Hribarja v Celji

sprejema v naročevanje različne pečate iz kavčuka in mesinga, nadalje vignete za pisma in steklenice, po najnižjih cenah.

Celje „Narodni dom“
MIROSLAV ZOR
tapetar in dekorater, zaloga pohištva.

Priporočam slavnemu p. n. občinstvu svojo veliko zalogo različnega pohištva, kakor omare iz trdega in mehkega lesa, postelje, umivalnike, nočne omarice, kredence, omare za knjige, različne jedilne, pisalne in salonske mize, veliko izbero stolov, podob in v to svrhu spadajoče galanterijske predmete. Priporočam tudi svojo veliko zalogo perja za blazine (Flaumen-Schleissfedern) in mojo veliko delalnico za žimnice od 12 gld. naprej, garniture od 100 gld. naprej, divane od 29 gld. naprej, otomane, posteljine uloge, in vsa v tapetarsko in dekorativno obrt spadajoča dela, in jamčim za dobro in trpežno izvršitev kakor tudi za dobro blago.

Z ozirom na to vabim slavno p. n. občinstvo v mnogobrojna naročila in bom vedno skrbel, da vsem željam točno in dobro ustrezem.

Z velespoštovanjem
Miroslav Zor.

Celje „Narodni dom“.